

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** **UREDBA (ES) št. 1221/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**
z dne 25. novembra 2009

o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES

(UL L 342, 22.12.2009, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Uredba Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M2</u>	Uredba Komisije (EU) 2017/1505 z dne 28. avgusta 2017	L 222	1	29.8.2017
► <u>M3</u>	Uredba Komisije (EU) 2018/2026 z dne 19. decembra 2018	L 325	18	20.12.2018
► <u>M4</u>	Uredba Komisije (EU) 2023/1199 z dne 21. junija 2023	L 159	1	22.6.2023

UREDBA (ES) št. 1221/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. novembra 2009

o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj

Ustanavlja se Sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo, v nadaljnjem besedilu „EMAS“, ki dovoljuje prostovoljno udeležbo organizacij s sedežem znotraj ali zunaj Skupnosti.

Cilj sistema EMAS kot pomembnega instrumenta akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo ter trajnostno industrijsko politiko je spodbujati nenehne izboljšave pri okoljski uspešnosti organizacij, in sicer z vzpostavitvijo in izvajanjem sistemov okoljskega ravnanja s strani organizacij, sistematskim, objektivnim in rednim vrednotenjem uspešnosti takih sistemov, zagotavljanjem informacij o okoljski uspešnosti, odprtim dialogom z javnimi in drugimi zainteresiranimi stranmi ter dejavnim vključevanjem zaposlenih v organizacijah in ustreznim usposabljanjem.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „okoljska politika“ pomeni splošne namene in usmeritev organizacije v zvezi z njeno okoljsko uspešnostjo, kot jih javno predstavi najvišje vodstvo organizacije, kar vključuje skladnost z vsemi veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem in tudi zavezanost nenehnemu izboljševanju okoljske uspešnosti. Oblikuje tudi okvir za delovanje in zastavljanje okoljskih ciljev;
2. „okoljska uspešnost“ pomeni merljive rezultate upravljanja okoljskih vidikov organizacije;
3. „skladnost z zakonodajo“ pomeni izvajanje veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v celoti, vključno s pogoji za dovoljenja;
4. „okoljski vidik“ pomeni element dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije, ki vpliva ali lahko vpliva na okolje;
5. „znaten okoljski vidik“ pomeni okoljski vidik, ki znatno vpliva ali lahko znatno vpliva na okolje;

▼ B

6. „neposredni okoljski vidiki“ pomeni okoljske vidike, povezani z dejavnostmi, proizvodi in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljavski nadzor;
7. „posredni okoljski vplivi“ pomeni okoljske vplive, ki so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami in na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija;
8. „vpliv na okolje“ pomeni vsako spremembo v okolju, bodisi škodljivo ali koristno, ki je v celoti ali deloma posledica dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije;
9. „okoljski pregled“ pomeni začetno celovito analizo okoljskih vidikov, vplivov in uspešnosti, povezanih z dejavnostmi, proizvodi in storitvami organizacije;
10. „okoljski program“ pomeni opis ukrepov, odgovornosti in sredstev, sprejetih ali predvidenih za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev, ter rokov za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev;
11. „splošni okoljski cilj“ pomeni celoten okoljski cilj, ki izhaja iz okoljske politike in ki si ga določi organizacija sama ter je količinsko opredeljen, kadar je to izvedljivo;
12. „posamični okoljski cilj“ pomeni podrobno opredeljeno zahtevo glede uspešnosti, ki izhaja iz okoljskih ciljev ter se nanaša na organizacijo ali dele te organizacije in jo je treba določiti in izpolniti, da bi bili ti cilji doseženi;
13. „sistem okoljskega ravnanja“ pomeni del celotnega sistema vodenja, ki vključuje organizacijsko strukturo, dejavnosti načrtovanja, odgovornosti, prakso, postopke, procese in vire za razvoj, izvedbo, doseganje, pregledovanje in vzdrževanje okoljske politike ter upravljanje okoljskih vidikov;
14. „najboljše prakse okoljskega ravnanja“ pomeni najuspešnejši način za izvajanje sistema okoljskega ravnanja s strani organizacij iz zadevnega sektorja in lahko v določenih gospodarskih in tehničnih pogojih pripomorejo k največji okoljski uspešnosti;
15. „znatna sprememba“ pomeni spremembo v delovanju, strukturi, upravi, postopkih, dejavnostih, proizvodih ali storitvah organizacije, ki ima ali bi lahko imela znaten vpliv na sistem okoljskega ravnanja organizacije, okolje ali zdravje ljudi;
16. „notranja okoljska presoja“ pomeni sistematično, dokumentirano, redno in objektivno vrednotenje okoljske uspešnosti organizacije, sistema vodenja in postopkov za varstvo okolja;
17. „presojevalec“ pomeni posameznika ali skupino posameznikov, ki pripada sami organizaciji, ali fizično ali pravno osebo zunaj organizacije, ki deluje v imenu organizacije ter izvaja presojo zlasti vzpostavljenega sistema okoljskega vodenja in ugotavlja skladnost okoljske politike in okoljskega programa organizacije, ki vključuje skladnost z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem;

▼ B

18. „okoljska izjava“ pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani v zvezi z naslednjim:
- (a) strukturo in dejavnostmi organizacije;
 - (b) okoljsko politiko organizacije in njenim sistemom okoljskega ravnanja;
 - (c) okoljskimi vidiki in vplivi organizacije;
 - (d) okoljskim programom ter splošnimi in posameznimi cilji organizacije,
 - (e) okoljsko uspešnostjo ter izpolnjevanjem veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem, kot je določeno v Prilogi IV;
19. „posodobljena okoljska izjava“ pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani ter vsebuje posodobitve nazadnje potrjene okoljske izjave izključno v zvezi z okoljsko uspešnostjo organizacije in njenim izpolnjevanjem veljavnih zakonskih obveznosti v zvezi z okoljem, kot je določeno v Prilogi IV;
20. „okoljski preveritelj“ pomeni:
- (a) organ za presojo skladnosti, kakor je določen v Uredbi (ES) št. 765/2008, ali vsako združenje ali skupino takih organov, ki pridobi akreditacijo v skladu s to uredbo, ali
 - (b) vsako fizično ali pravno osebo, združenje ali skupino takih oseb, ki pridobi licenco za opravljanje preverjanja in potrjevanja v skladu s to uredbo;
21. „organizacija“ pomeni družbo, korporacijo, podjetje, organ ali institucijo znotraj ali zunaj Skupnosti ali del ali kombinacijo teh, ki je bodisi združena ali ne, javna ali zasebna in ima lastne naloge in upravo;
22. „lokacija“ pomeni določen geografski prostor pod upravljavskim nadzorom organizacije, ki zajema dejavnosti, proizvode in storitve, vključno z vso infrastrukturo, opremo in materiali; lokacija je najmanjša enota, ki se upošteva za registracijo;
23. „skupina“ pomeni skupino neodvisnih organizacij, ki jih povezujejo geografska bližina ali poslovne dejavnosti in ki skupaj izvajajo sistem okoljskega ravnanja;
24. „preveritev“ pomeni postopek presoje skladnosti, ki ga izvede okoljski preveritelj, da pokaže, ali okoljski pregled in okoljska politika organizacije ter njen sistem okoljskega ravnanja, notranji postopek(-ki) okoljskih presoj in njihovo izvajanje izpolnjujejo pogoje iz te uredbe;
25. „potrditev“ pomeni potrditev okoljskega preveritelja, ki je izvedel preveritev, da so informacije in podatki iz okoljske izjave organizacije in posodobljene okoljske izjave zanesljivi, verodostojni in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;

▼B

26. „izvršilni organi“ pomeni zadevne pristojne organe, ki jih določijo države članice, ki odkrivajo, preprečujejo in preiskujejo kršitve veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in ki, kadar je potrebno, sprejemajo izvršilne ukrepe;
27. „kazalnik okoljske uspešnosti“ pomeni posebno merilo za merjenje okoljske uspešnosti organizacije;
28. „majhne organizacije“ pomeni:
- (a) mikro, mala in srednja podjetja, kakor je opredeljeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij ⁽¹⁾, ali
 - (b) lokalne uprave z manj kot 10 000 prebivalci ali drugi javni organi z manj kot 250 zaposlenimi in katerih letni proračun ne presega 50 000 000 EUR ali katerih letna bilančna vsota ne presega 43 000 000 EUR, med katere spadajo:
 - (i) državna ali druga javna uprava ali javni svetovalni organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni;
 - (ii) fizične ali pravne osebe, ki opravljajo naloge javne uprave po nacionalni zakonodaji, vključno s posebnimi dolžnostmi, dejavnostmi ali storitvami v zvezi z okoljem, ter
 - (iii) fizične ali pravne osebe, ki imajo javne pristojnosti ali naloge ali zagotavljajo javne storitve v zvezi z okoljem, pod nadzorom organa ali osebe iz točke (b);
29. „registracija družbe“ pomeni eno samo registracijo vseh ali nekaterih lokacij organizacije z lokacijami v eni ali več državah članicah ali tretjih državah;
30. „akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, ki je imenovan v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 765/2008 ter odgovoren za akreditacijo in nadzor okoljskih preveriteljev;
31. „organ za licenciranje“ pomeni organ, ki je imenovan v skladu s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 765/2008 in je odgovoren za izdajanje licenc okoljskim preveriteljem in za nadzor nad njimi.

POGLAVJE II

REGISTRACIJA ORGANIZACIJ*Člen 3***Določitev pristojnih organov**

1. Organizacije se za registracijo v eni državi članici prijavijo pristojnemu organu te države članice.

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

▼B

2. Organizacija z lokacijami v eni ali več državah članicah ali tretjih državah lahko zaprosi za eno samo registracijo družbe za vse ali nekatere izmed teh lokacij.

Prijavo za eno samo registracijo družbe je treba poslati pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež organizacije ali njeno upravno središče, imenovano za namen tega odstavka.

3. Organizacije zunaj Skupnosti se za registracijo, vključno z registracijo družbe samo za lokacije zunaj Skupnosti, prijavijo kateremu koli pristojnemu organu v državah članicah, ki omogočajo registracijo organizacij s sedežem zunaj Skupnosti v skladu z drugim odstavkom člena 11(1).

Te organizacije morajo zagotoviti, da je okoljski preveritelj, ki bo opravil preverjanje in potrdil sistem okoljskega ravnanja organizacije, akreditiran ali licenciran v državi članici, v kateri se organizacija prijavi za registracijo.

*Člen 4***Priprava na registracijo**

1. Organizacije, ki se želijo prvič registrirati:
 - (a) v skladu z zahtevami iz Priloge I in točke A.3.1 Priloge II opravijo okoljski pregled vseh okoljskih vidikov organizacije;
 - (b) na podlagi rezultatov okoljskega pregleda oblikujejo in izvajajo sistem okoljskega ravnanja, ki zajema vse zahteve iz Priloge II in, če so na voljo, upoštevajo najboljše prakse okoljskega ravnanja za ustreznih sektor iz člena 46(1)(a);
 - (c) opravijo notranjo presojo v skladu z zahtevami iz točke A.5.5 Priloge II in Priloge III;
 - (d) pripravijo okoljsko izjavo v skladu s Prilogo IV. Če so za določen sektor na voljo sektorski referenčni dokumenti iz člena 46, se pri oceni okoljske uspešnosti organizacije upoštevajo ustrezni dokumenti.
2. Organizacije lahko uporabijo pomoč iz člena 32, ki je na voljo v državi članici, v kateri se organizacija prijavlja za registracijo.
3. Organizacijam, ki imajo certificiran sistem okoljskega ravnanja, priznan v skladu s členom 45(4), ni treba opraviti tistih delov, ki so priznani kot enakovredni tej uredbi.
4. Organizacije zagotovijo dokazila ali dokumente, ki kažejo, da organizacija izpolnjuje vse veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem.

▼ B

Organizacije lahko v skladu s členom 32 od pristojnega izvršilnega organa ali organov, ali od okoljskega preveritelja zahtevajo informacije.

Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se sklicujejo tudi na zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki veljajo za podobne organizacije v državi članici, v kateri se nameravajo prijaviti.

Če so za določen sektor na voljo sektorski referenčni dokumenti iz člena 46, se ocena okoljske uspešnosti organizacije opravi s sklicevanjem na ustrezne dokumente.

5. Akreditirani ali licencirani okoljski preveritelj preveri začetni okoljski pregled, sistem okoljskega ravnanja, postopek presoje in njegovo izvajanje ter potrdi okoljsko izjavo.

*Člen 5***Prijava za registracijo**

1. Za registracijo se lahko prijavi vsaka organizacija, ki izpolnjuje zahteve iz člena 4.

2. Prijave za registracijo se predložijo pristojnemu organu, določenem v skladu s členom 3, in vsebujejo naslednje:

- (a) potrjeno okoljsko izjavo v elektronski ali tiskani obliki;
- (b) izjavo iz člena 25(9), ki jo podpiše okoljski preveritelj, ki je potrdil okoljsko izjavo;
- (c) izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI;
- (d) dokazilo o plačilu veljavnih pristojbin, kadar je to potrebno.

3. Prijava je napisana v uradnem jeziku (v enem od uradnih jezikov) države članice, v kateri se organizacija prijavi za registracijo.

POGLAVJE III

OBVEZNOSTI REGISTRIRANIH ORGANIZACIJ*Člen 6***Podaljšanje registracij EMAS**

1. Registrirana organizacija vsaj na tri leta:

- (a) preveri celotni sistem okoljskega ravnanja in program presoje ter njuno izvajanje;
- (b) pripravi okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in poskrbi, da jo potrdi okoljski preveritelj;

▼ B

- (c) pristojnemu organu posreduje potrjeno okoljsko izjavo;
- (d) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI,
- (e) po potrebi pristojnemu organu plača pristojbino za podaljšanje registracije.

2. Registrirana organizacija v vmesnih letih brez poseganja v odstavek 1:

- (a) v skladu s programom presoje opravi notranjo presojo svoje okoljske uspešnosti in zagotovi izpolnjevanje veljavnih zahtev v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
- (b) pripravi posodobljeno okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in poskrbi, da jo potrdi okoljski preveritelj;
- (c) pristojnemu organu posreduje potrjeno posodobljeno okoljsko izjavo;
- (d) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI,
- (e) po potrebi pristojnemu organu plača pristojbino za podaljšanje registracije.

3. Registrirane organizacije svojo okoljsko izjavo in posodobljeno okoljsko izjavo dajo na voljo javnosti v enem mesecu od registracije ter enem mesecu po opravljenem podaljšanju registracije.

Registrirane organizacije lahko to zahtevo izpolnijo z zagotovitvijo dostopa do okoljske izjave in posodobljene okoljske izjave na zahtevo ali tako, da ustvarijo povezave do spletnih strani, na katerih sta objavljeni ti izjavi.

Registrirane organizacije določijo način v katerem bodo javnosti zagotovile dostop do obrazcev iz Priloge VI

*Člen 7***Odstopanje za majhne organizacije**

1. Pristojni organi na zahtevo majhne organizacije za slednjo podaljšajo triletno osnovo iz člena 6(1) na štiri leta ali letno osnovo iz člena 6(2) na dve leti, če je okoljski preveritelj, ki je organizacijo preveril, potrdil, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) ni nobenega pomembnega okoljskega tveganja;
- (b) organizacija ne načrtuje nobenih pomembnih sprememb, kot so opredeljene v členu 8, in

▼B

(c) ni nobenih pomembnih lokalnih okoljskih problemov, h katerim bi organizacija prispevala.

Za vložitev zahteve iz prvega pododstavka lahko organizacija uporabi obrazec iz Priloge VI.

2. Pristojni organ zavrne zahtevo, če niso izpolnjeni pogoji iz odstavka 1. Organizaciji pošlje utemeljene razloge za svojo odločitev.

3. Organizacije, upravičene do podaljšanja do dveh let iz odstavka 1, pristojnemu organu vsako leto, v katerem so opravičene od obveznosti do potrditve posodobljene okoljske izjave, pošljejo nepotrjeno posodobljeno okoljsko izjavo.

*Člen 8***Znatne spremembe**

1. Če registrirana organizacija načrtuje uvedbo znatnih sprememb, organizacija opravi okoljski pregled teh sprememb, vključno z okoljskimi vidiki in vplivi.

2. Po okoljskem pregledu sprememb organizacija posodobi začetni okoljski pregled, spremeni okoljsko politiko, okoljski program in sistem okoljskega ravnanja ter pregleda in ustrezno posodobi celotno okoljsko izjavo.

3. Vsi dokumenti, ki so bili spremenjeni in posodobljeni v skladu z odstavkom 2, se preverijo in potrdijo v šestih mesecih.

4. Po potrditvi organizacija spremembe predloži pristojnemu organu na obrazcu iz Priloge VI in jih dati na voljo javnosti.

*Člen 9***Notranja okoljska presoja**

1. Registrirana organizacija vzpostavi program presoje, ki zagotavlja, da bo v določenem časovnem obdobju, ki ni daljše od treh let ali štirih let, če se uporabi odstopanje iz člena 7, v skladu z zahtevami iz Priloge III opravljena notranja okoljska presoja vseh dejavnosti organizacije.

2. Presojo opravijo presojevalci, ki imajo skupaj ali posamezno ustrezno pristojnost za opravljanje teh nalog, in so dovolj neodvisni od dejavnosti, ki jih presojujejo, da lahko o njih objektivno sodijo.

3. Program okoljskih presoj organizacije opredeljuje cilje vsake posamezne presoje ali cikla presoj, vključno s pogostostjo presoj za vsako dejavnost.

4. Presojevalci morajo ob koncu vsake presoje in vsakega cikla presoj pripraviti pisno poročilo o presoji.

▼B

5. Presojevalec ugotovitve in zaključke presoje posreduje organizaciji.
6. Po procesu presoje organizacija pripravi in izvaja ustrezen akcijski načrt.
7. Organizacija uvede ustrezne mehanizme, da se zagotovi spremljanje rezultatov presoje.

*Člen 10***Uporaba logotipa EMAS**

1. Brez poseganja v člen 35(2) lahko logotip EMAS iz Priloge V uporabljajo samo registrirane organizacije in samo v času trajanja njihove registracije.

Logotip vedno vsebuje registrsko številko organizacije.

2. Logotip EMAS se uporablja samo v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge V.

3. Če se organizacija odloči, da v skladu s členom 3(2) v registracijo družbe ne bo vključila vseh lokacij, zagotovi, da je v njenem obveščanju javnosti in iz njene uporabe logotipa EMAS jasno razvidno, katere lokacije zajema registracija.

4. Logotip EMAS se ne uporablja:

(a) na proizvodih ali na njihovi embalaži, ali

(b) v povezavi s primerjalnimi trditvami o drugih dejavnostih in storitvah ali na način, ki bi lahko ustvaril zamenjavo z oznakami okoljskih proizvodov.

5. Vse okoljske informacije, ki jih objavi registrirana organizacija, so lahko označene z logotipom EMAS, če se te informacije sklicujejo na najnovejšo okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo organizacije, iz katere so vzete, in če je okoljski preveritelj potrdil, da so:

(a) točne;

(b) utemeljene in preverljive;

(c) ustrezne in uporabljene v primerni zvezi ali okviru;

(d) reprezentativne za celotno okoljsko uspešnost organizacije;

(e) take, da se jih ne da napačno razlagati, in

(f) pomembne glede na celoten vpliv na okolje.

POGLAVJE IV

PRAVILA, KI VELJAJO ZA PRISTOJNE ORGANE

*Člen 11***Določitev in vloga pristojnih organov**

1. Države članice določijo pristojne organe, ki so odgovorni za registracijo organizacij v Skupnosti v skladu s to uredbo.

Države članice lahko zagotovijo, da pristojni organi, ki jih določijo, omogočijo in so odgovorni za registracijo organizacij zunaj Skupnosti v skladu s to uredbo.

Pristojni organi nadzirajo vnos in ohranjanje organizacij v registru, vključno z zadržanjem in izbrisom.

2. Pristojni organi so lahko nacionalni, regionalni ali lokalni.

3. Sestava pristojnih organov zagotavlja njihovo neodvisnost in nevtralnost.

4. Pristojni organi imajo na voljo zadostne finančne in kadrovske vire za neodvisno opravljanje svojih nalog.

5. Pristojni organi dosledno uporabljajo to uredbo in sodelujejo v rednem medsebojnem ocenjevanju iz člena 17.

*Člen 12***Obveznosti glede postopka registracije**

1. Pristojni organi vzpostavijo postopke za registracijo organizacij. Zlasti določijo pravila za:

(a) obravnavanje ugotovitev zainteresiranih strani, vključno z organi za akreditiranje in licenciranje ter pristojnimi izvršilnimi organi in predstavnimi organi organizacij, glede prijavljenih ali registriranih organizacij;

(b) zavrnitev registracije, zadržanje registracije ali izbris organizacije iz registra in

(c) reševanje prizivov in pritožb na njihove odločitve.

2. Pristojni organi vzpostavijo in vzdržujejo register registriranih organizacij v svoji državi članici, vključno z informacijami, kako se lahko pridobijo njihove okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave, ter to evidenco v primeru sprememb mesečno posodablja.

Register je javno dostopen na spletni strani.

▼ B

3. Pristojni organi vsak mesec neposredno ali prek nacionalnih organov, kot se odločijo zadevne države članice, obvestijo Komisijo o spremembah evidence iz odstavka 2.

*Člen 13***Registracija organizacij**

1. Pristojni organi obravnavajo prijave za registracijo organizacij v skladu s postopki, ki so jih vzpostavili v ta namen.

2. Pristojni organ ob prijavi za registracijo organizacijo vpiše v register in ji dodeli registrsko številko, če:

(a) je pristojni organ prejel prijavo za registracijo, ki vsebuje vse dokumente iz točk (a) do (d) člena 5(2);

(b) je pristojni organ preveril, da sta bila preverjanje in potrditev opravljena v skladu s členi 25, 26 in 27;

(c) je pristojni organ na podlagi prejetih dokazil, na primer prek pisnega poročila pristojnega izvršilnega organa, ugotovil, da ni dokazov o kršitvi veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;

(d) ni nobenih pomembnih pritožb zainteresiranih strani ali pa so bile pritožbe rešene ugodno;

(e) je pristojni organ na podlagi prejetih dokazov ugotovil, da organizacija izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe ter

(f) je pristojni organ prejel registracijsko pristojbino, če je to ustrezno.

3. Pristojni organ obvesti organizacijo o opravljeni registraciji in jo opremi z registracijsko številko in logotipom EMAS.

4. Če pristojni organ ugotovi, da organizacija, ki se prijavlja, ne izpolnjuje obveznosti iz odstavka 2, zavrne vpis te organizacije v register in ji pošlje utemeljene razloge za svojo odločitev.

5. Če pristojni organ od organa za akreditiranje ali licenciranje prejme pisno poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija, ki se prijavlja, izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zavrne. Pristojni organ pozove organizacijo, naj predloži novo prijavo za registracijo.

6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zavrnitve registracije organizacije posvetuje z zadevnimi stranmi, vključno z organizacijo.

▼ B*Člen 14***Podaljšanje registracij organizacij**

1. Pristojni organ podaljša registracijo organizacije, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) pristojni organ je prejel potrjeno okoljsko izjavo iz točke (c) člena 6(1), potrjeno posodobljeno okoljsko izjavo iz točke (c) člena 6(2) ali nepotrjeno posodobljeno okoljsko izjavo iz člena 7(3);
 - (b) pristojni organ je prejel izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI, kot je določeno v točki (d) člena 6(1) in točki (d) člena 6(2);
 - (c) pristojni organ nima dokazov, da preverjanje in potrditev nista bila opravljena v skladu s členi 25, 26 in 27;
 - (d) pristojni organ nima dokazov o neskladnosti organizacije z veljavnimi zakonskimi zahtevami z zvezi z okoljem;
 - (e) ni nobenih pomembnih pritožb zainteresiranih strani ali pa so bile pritožbe rešene ugodno;
 - (f) pristojni organ je na podlagi prejetih dokazov ugotovil, da organizacija izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe ter
 - (g) je pristojni organ prejel pristojbino za podaljšanje registracije, če je to ustrezno.
2. Pristojni organ obvesti organizacijo o podaljšanju registracije.

*Člen 15***Zadržanje organizacije ali njen izbris iz registra**

1. Če pristojni organ meni, da registrirana organizacija ni v skladu s to uredbo, ji da priložnost, da predloži svoje mnenje o tem. Če organizacija ne zagotovi zadovoljivega odgovora, se njena registracija zadrži ali izbriše iz registra.
2. Če pristojni organ od organa za akreditiranje ali licenciranje prejme pisno poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da registrirana organizacija izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zadrži.
3. Registrirana organizacija se izbriše iz registra ali, če je primerno, se njen vpis v register zadrži, če pristojnemu organu v dveh mesecih od podane zahteve ne predloži:
 - (a) potrjene okoljske izjave, posodobljene okoljske izjave ali podpisane izjave iz člena 25(9);

▼B

- (b) obrazca, ki vključuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI.
4. Če pristojni izvršilni organ s pisnim poročilom obvesti pristojni organ, da je organizacija kršila veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, pristojni organ, če je primerno, izbriše registracijo te organizacije ali njen vpis v register zadrži.
5. Če se pristojni organ odloči, da bo zadržal ali izbrisal registracijo, pri tem upošteva vsaj:
- (a) okoljski učinek, ki nastane, če organizacija ne upošteva zahteve iz te uredbe;
- (b) predvidljivost neupoštevanja s strani organizacije zahtev iz te uredbe ali okoliščin, ki bi do neupoštevanja lahko privedle;
- (c) preteklo neupoštevanje zahtev te uredbe s strani organizacije ter
- (d) posebne okoliščine, v katerih se nahaja organizacija.
6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zadržanja ali izbrisa organizacije iz registra posvetuje z zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijo.
7. Če pristojni organ poleg pisnega poročila organa za akreditiranje ali licenciranje o nadzoru prejme druge dokaze, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile izpolnjevanje zahtev iz te uredbe s strani organizacije, se posvetuje z organom za akreditiranje in licenciranje, ki nadzira okoljskega preveritelja.
8. Pristojni organ navede razloge za vse sprejete ukrepe.
9. Pristojni organ organizaciji zagotovi ustrezne podatke o posvetovanju z zadevnimi stranmi.
10. Zadržanje registracije organizacije preneha, če pristojni organ prejme zadovoljive podatke o tem, da je organizacija v skladu z zahtevami iz te uredbe.

*Člen 16***Forum pristojnih organov**

1. Pristojni organi ustanovijo forum pristojnih organov iz vseh držav članic, v nadaljevanju „forum pristojnih organov“, ki se sestane vsaj enkrat na leto v navzočnosti predstavnika Komisije.

Forum pristojnih organov sprejme svoj poslovnik.

2. V forumu pristojnih organov sodelujejo pristojni organi vseh držav članic. Če je v državi članici ustanovljenih več pristojnih organov, se z ustreznimi ukrepi poskrbi, da so o dejavnostih foruma pristojnih organov obveščeni vsi.

▼B

3. Forum pristojnih organov oblikuje navodila za zagotovitev doslednosti postopkov v zvezi z registracijo organizacij v skladu s to uredbo, vključno s podaljšanjem registracije in zadržanjem in izbrisom organizacije iz registra v Skupnosti in zunaj nje.

Forum pristojnih organov navodila in dokumente, ki se nanašajo na medsebojno ocenjevanje, posreduje Komisiji.

4. Komisija priporoči, da se navodila, ki se nanašajo na postopke usklajevanja, ki jih odobri forum pristojnih organov, sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Ti dokumenti so dostopni javnosti.

*Člen 17***Medsebojno ocenjevanje pristojnih organov**

1. Forum pristojnih organov organizira medsebojno ocenjevanje, da se oceni skladnost sistemov registracij posameznih pristojnih organov s to uredbo ter pripravi usklajen pristop k izvajanju pravil za registracijo.

2. Medsebojno ocenjevanje se izvaja redno, največ vsaka štiri leta, in zajema oceno pravil in postopkov iz členov 12, 13 in 15. Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi pristojni organi.

3. Komisija vzpostavi postopke za medsebojno ocenjevanje, vključno z ustreznimi postopki za priziv na odločitve, sprejete na podlagi medsebojne ocene.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

4. Postopki iz odstavka 3 se vzpostavijo pred prvim medsebojnim ocenjevanjem.

5. Forum pristojnih organov Komisiji in odboru, ustanovljenem v skladu s členom 49(1), redno pošilja poročilo o medsebojnem ocenjevanju.

To poročilo je javno dostopno, potem ko ga odobri forum pristojnih organov in odbor iz prvega pododstavka.

POGLAVJE V

OKOLJSKI PREVERITELJI*Člen 18***Naloge okoljskih preveriteljev**

1. Okoljski preveritelji ocenjujejo ali so okoljski pregled, okoljska politika, sistem vodenja, postopki presoje in njihovo izvajanje organizacije skladni z zahtevami iz te uredbe.

▼ B

2. Okoljski preveritelji preverjajo:
 - (a) izpolnjevanje vseh zahtev iz te uredbe s strani organizacije v zvezi z začetnim okoljskim pregledom, sistemom okoljskega ravnanja, okoljsko presojo in njenimi rezultati ter okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo;
 - (b) izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev Skupnosti ter nacionalnih, regionalnih in lokalnih zakonskih zahtev z zvezi z okoljem s strani organizacije;
 - (c) neprekinjeno izboljševanje okoljske uspešnosti organizacije, ter
 - (d) zanesljivost, verodostojnost in pravilnost podatkov ter informacij v teh dokumentih:
 - (i) okoljski izjavi;
 - (ii) posodobljeni okoljski izjavi;
 - (iii) vseh okoljskih informacijah, ki jih je treba potrditi.
3. Okoljski preveritelji preverijo predvsem primernost začetnega okoljskega pregleda ali presoje ali drugih postopkov, ki jih je organizacija izvedla, brez nepotrebnega podvajanja teh postopkov.
4. Okoljski preveritelji preverijo, ali so rezultati notranje presoje zanesljivi. Po potrebi v ta namen opravijo naključna preverjanja.
5. V času preverjanja za pripravo registracije organizacije okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:
 - (a) v celoti se izvaja sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;
 - (b) v celoti načrtovani program presoj se je že začel izvajati v skladu s Prilogo III, tako da so bili pokriti vsaj najpomembnejši vplivi na okolje;
 - (c) izpolnjen je vodstveni pregled iz dela A Priloge II, ter
 - (d) pripravljena je okoljska izjava v skladu s Prilogo IV, upoštevali pa so se tudi sektorski referenčni dokumenti, če so bili na voljo.
6. Pri preverjanju za podaljšanje registracije iz člena 6(1) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) v organizaciji v celoti deluje sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;
 - (b) v organizaciji v celoti deluje načrtovani program presoj, z vsaj enim dokončanim ciklom presoje v skladu s Prilogo III;

▼B

- (c) organizacija je opravila en vodstveni pregled, ter
 - (d) organizacija je pripravila okoljsko izjavo v skladu s Prilogo IV, upoštevali pa so se tudi sektorski referenčni dokumenti, če so bili na voljo.
7. Pri preverjanju za podaljšanje registracije iz člena 6(2) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:
- (a) organizacija je opravila notranjo presojo okoljske uspešnosti in izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
 - (b) organizacija dokazano neprekinjeno izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem in stalno izboljšuje svojo okoljsko uspešnost, ter
 - (c) organizacija je pripravila posodobljeno okoljsko izjavo v skladu s Prilogo IV in če so bili na voljo, so se upoštevali tudi sektorski referenčni dokumenti.

*Člen 19***Pogostost preverjanja**

1. Okoljski preveritelj v posvetovanju z organizacijo oblikuje program, ki zagotavlja preverjanje vseh elementov, ki se zahtevajo za registracijo in podaljšanje registracije, kot je določeno v členih 4, 5 in 6.
2. Okoljski preveritelj v presledkih, ki niso daljši od 12 mesecev, potrdi vse posodobljene podatke v okoljski izjavi ali posodobljeni okoljski izjavi.

Kjer je to ustrezno, se uporablja odstopanje iz člena 7.

*Člen 20***Zahteve za okoljske preveritelje**

1. Kandidati za okoljske preveritelje, ki želijo pridobiti akreditacijo ali licenco v skladu s to uredbo, prošnjo naslovijo na organ za akreditiranje ali licenciranje, od katerega želijo pridobiti akreditacijo ali licenco.

V tej prošnji bo naveden obseg zaprosene akreditacije ali licence s sklicem na klasifikacijo gospodarskih dejavnosti, kot je opredeljena v Uredbi (ES) št. 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Okoljski preveritelj organu za akreditiranje ali organu za licenciranje zagotovi ustrezna dokazila o svoji usposobljenosti, vključno z znanjem, ustreznimi izkušnjami in tehnično usposobljenostjo, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije ali licence na naslednjih področjih:

- (a) te uredbe;
- (b) splošnega delovanja sistemov okoljskega ravnanja;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

▼ B

- (c) ustreznih sektorskih referenčnih dokumentov, ki jih je izdala Komisija na podlagi člena 46, za uporabo te uredbe;
- (d) zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na dejavnost, ki se preverja in potrjuje;
- (e) okoljskih vidikov in vplivov, vključno z okoljsko razsežnostjo trajnostnega razvoja;
- (f) tehničnih vidikov dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, ki so povezani z okoljskimi vprašanji;
- (g) splošnega delovanja dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, da bi se ocenila primernost sistema ravnanja v zvezi z medsebojnim vplivom organizacije, njenih proizvodov, storitev in delovanja ter okolja, vključno vsaj s:
 - (i) tehnologijami, ki jih uporablja organizacija;
 - (ii) strokovnim jezikom in orodji, ki se uporabljajo pri opravljanju dejavnosti;
 - (iii) operativnimi dejavnostmi in značilnostmi njihovega medsebojnega vpliva na okolje;
 - (iv) metodologijami za ocenjevanje pomembnih okoljskih vidikov;
 - (v) tehnologijami za nadzor in ublažitev onesnaževanja;
- (h) zahtev in metodologije okoljske presoje, vključno s sposobnostjo opravljanja učinkovitih revizijskih pregledov sistemov okoljskega ravnanja, prepoznavanja ustreznih ugotovitev in sklepov presoj ter priprav in predstavite poročil o presojah, v ustni in pisni obliki, za zagotovitev jasne evidence revizijskih pregledov;
- (i) presojanja informacij, okoljskih izjav in posodobljenih okoljskih izjav v zvezi z upravljanjem podatkov, shranjevanjem in obdelavo podatkov, predstavitev podatkov v pisni in grafični obliki za presojo morebitnih napak v podatkih, uporabo predpostavk in ocen;
- (j) okoljske razsežnosti proizvodov in storitev, vključno z okoljskimi vidiki in okoljsko uspešnostjo med uporabo ter po uporabi, ter celovitosti zagotovljenih podatkov za odločanje o okoljskih vprašanjih.

3. Okoljski preveritelj bo moral prikazati stalen poklicni razvoj na področjih usposobljenosti iz odstavka 2 in tak razvoj vzdrževati, da ga bo lahko ocenil organ za akreditiranje in licenciranje.

4. Okoljski preveritelj je zunanja tretja stranka ter je neodvisen, zlasti od presojevalca ali svetovalca organizacije, nepristranski in objektivni pri izvajanju svojih dejavnosti.

▼ B

5. Okoljski preveritelj zagotovi, da ni pod nobenim gospodarskim, finančnim ali drugim pritiskom, ki bi lahko vplival na njegovo presojo ali ogrozil zaupanje v neodvisnost presoje ter poštenost v zvezi z dejavnostmi preverjanja. Okoljski preveritelj zagotovi izpolnjevanje vsakršnih veljavnih pravil v tem pogledu.

6. Okoljski preveritelj mora imeti za zahteve preverjanja in potrjevanja po tej uredbi dokumentirane načine dela in postopke, vključno z mehanizmi obvladovanja kakovosti in določbami o zaupnosti.

7. Če je okoljski preveritelj organizacija, mora imeti izdelano organizacijsko shemo, ki navaja strukture in odgovornosti znotraj organizacije, ter izjavo o pravnem statusu, lastništvu in virih financiranja.

Organizacijska shema bo na zahtevo dostopna.

8. Izpolnjevanje teh zahtev se zagotovi z ocenjevanjem, izvedenim pred podelitvijo akreditacije ali licence, in nadzorom s strani organa za akreditiranje ali licenciranje.

*Člen 21***Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, ki so fizične osebe in dejavnosti preverjanja ter potrjevanja opravljajo posamezno**

Okoljski preveritelji, ki so fizične osebe in preverjanje ter potrjevanje opravljajo neodvisno, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 20 izpolnjujejo naslednje:

- (a) so v celoti usposobljeni za izvajanje preverjanja in potrjevanja na svojih licenciranih področjih;
- (b) imajo omejen obseg licence, odvisno od njihove osebne usposobljenosti.

*Člen 22***Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, dejavne v tretjih državah**

1. Če namerava okoljski preveritelj dejavnosti preverjanja in potrjevanja opravljati v tretjih državah, zaprosi za akreditacijo ali licenco za posamezne tretje države.

2. Za pridobitev akreditacije ali licence za tretjo državo okoljski preveritelj poleg zahtev iz členov 20 in 21 izpolnjuje še te zahteve:

- (a) ima znanje in razumevanje zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na okolje v tretji državi, za katero je bila zaprosena akreditacija ali licenca;
- (b) ima znanje in razumevanje uradnega jezika tretje države, za katero je bila zaprosena akreditacija ali licenca.

▼ B

3. Zahteve iz odstavka 2 se štejejo za izpolnjene, če okoljski preveritelj dokaže obstoj pogodbenega razmerja med seboj in pristojno osebo ali organizacijo, ki izpolnjuje te zahteve.

Ta oseba ali organizacija mora biti neodvisna od organizacije, ki se preverja.

*Člen 23***Nadzor nad okoljskimi preveritelji**

1. Nadzor nad dejavnostjo preverjanja in potrjevanja, ki jo okoljski preveritelj opravlja v:

- (a) državi članici, v kateri je akreditiran ali licenciran, opravlja organ za akreditiranje ali licenciranje, ki je podelil akreditacijo ali licenco;
- (b) tretji državi, opravlja organ za akreditiranje ali licenciranje, ki je okoljskemu preveritelju podelil akreditacijo ali licenco za opravljanje teh dejavnosti;
- (c) državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija ali licenca, opravlja organ za akreditiranje ali licenciranje iz države članice, v kateri poteka preverjanje.

2. Vsaj štiri tedne pred vsakim preverjanjem v državi članici okoljski preveritelj sporoči podrobnosti svoje akreditacije ali licence ter kraj in čas preverjanja organu za akreditiranje ali licenciranje, ki je odgovoren za nadzor nad zadevnim okoljskim preveriteljem.

3. Okoljski preveritelj mora nemudoma obvestiti organ za akreditiranje ali licenciranje o vseh spremembah, ki vplivajo na akreditacijo ali licenco ali njun obseg.

4. Organ za akreditiranje ali licenciranje mora imeti postopke, s katerimi v rednih presledkih, ki niso daljši od 24 mesecev, zagotavlja, da okoljski preveritelj še naprej izpolnjuje akreditacijske ali licenčne zahteve, in spremlja kakovost opravljenih preverjanj in potrditev.

5. Nadzor lahko sestavljajo pregled v pisarni, spremljanje njegovega dela v organizaciji, vprašalniki, pregled okoljskih izjav ali posodobljenih okoljskih izjav, ki jih je okoljski preveritelj potrdil, ter pregled poročila o preverjanju.

Nadzor je sorazmeren z obsegom dejavnosti, ki jo opravlja okoljski preveritelj.

6. Organizacija mora organu za akreditiranje ali licenciranje dovoliti, da med postopkom preverjanja in potrjevanja opravlja nadzor nad okoljskim preveriteljem.

7. Vsaka odločitev, ki jo organ za akreditiranje ali licenciranje sprejme z namenom, da prekine ali začasno odvzame akreditacijo ali licenco ali omeji njun obseg, se sprejme šele po tem, ko je imel okoljski preveritelj možnost za zaslišanje.

▼ B

8. Če je organ za akreditiranje ali licenciranje, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, zadevnemu okoljskemu preveritelju in pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje pisno poročilo o nadzoru.

V primeru nadaljnjega spora se poročilo o nadzoru pošlje forumu organov za akreditiranje ali licenciranje iz člena 30.

*Člen 24***Dodatni pogoji za nadzor nad okoljskimi preveritelji, dejavnimi v državi članici, ki ni država, v kateri je bila podeljena akreditacija ali licenca**

1. Okoljski preveritelj, akreditiran ali licenciran v eni državi članici, mora najmanj štiri tedne pred opravljanjem dejavnosti preverjanja in potrjevanja v drugi državi članici organu za akreditiranje ali licenciranje te druge države članice predložiti:

- (a) podrobne podatke o svoji akreditaciji ali licenci, strokovni usposobljenosti, zlasti podatke o poznavanju zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in uradnega jezika druge države članice, in če je primerno, sestavo skupine;
- (b) čas in kraj preverjanja in potrjevanja;
- (c) naslov ter kontaktne podatke organizacije.

Uradno obvestilo se pošlje pred vsakim preverjanjem in potrjevanjem.

2. Organ za akreditiranje in licenciranje lahko zahteva pojasnitev preveriteljevega znanja potrebnih veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.

3. Organ za akreditiranje in licenciranje lahko poleg pogojev iz odstavka 1 zahteva še druge pogoje, vendar samo, če slednji ne posegajo v pravico okoljskega preveritelja, da opravlja storitve v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija ali licenca.

4. Organ za akreditiranje ali licenciranje ne sme uporabljati postopka iz odstavka 1 za zavračanje prihoda okoljskega preveritelja. Če organ za akreditiranje ali licenciranje ne more izpolniti naloga v skladu z odstavkoma 2 in 3 pred časom pregleda in preverjanja, kot mu ga je sporočil preveritelj v skladu s točko (b) odstavka 1, preveritelju pošlje utemeljene razloge za to.

5. Organ za akreditiranje ali licenciranje ne zaračuna diskriminatornih pristojbin za uradno obvestilo in nadzor.

▼ B

6. Če je organ za akreditiranje ali licenciranje, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, se zadevnemu okoljskemu preveritelju in organu za akreditiranje ali licenciranje, ki je podelil akreditacijo ali licenco, ter pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje pisno poročilo o nadzoru. V primeru nadaljnjega spora se poročilo o nadzoru pošlje forumu organov za akreditiranje ali licenciranje iz člena 30.

*Člen 25***Pogoji za opravljanje preverjanja in potrjevanja**

1. Okoljski preveritelj deluje v okviru obsega akreditacije ali licence in na podlagi pisnega dogovora z organizacijo.

Sporazum:

- (a) določa obseg dejavnosti;
- (b) določa pogoje, ki okoljskemu preveritelju omogočajo, da neodvisno in profesionalno opravlja svojo dejavnost, ter
- (c) organizacijo zavezuje, da ustrezno sodeluje.

2. Okoljski preveritelj zagotovi, da so sestavni deli organizacije nedvoumno opredeljeni in ustrezajo resnični razdelitvi dejavnosti.

V okoljski izjavi so jasno opredeljeni različni deli organizacije, ki se preverjajo ali potrjujejo.

3. Okoljski preveritelj opravi oceno elementov iz člena 18.

4. Okoljski preveritelj kot del preverjanja in potrjevanja pregleda dokumentacijo, obišče organizacijo, opravi naključna preverjanja in pogovore z osebjem.

5. Organizacija okoljskemu preveritelju pred njegovim obiskom zagotovi osnovne informacije o organizaciji in njenih dejavnostih, njeni okoljski politiki ter programu, opis sistema okoljskega ravnanja, ki ga uporablja, podrobnosti o opravljenem okoljskem pregledu ali presoji, poročilo o tem pregledu ali presoji ter o vseh izvedenih korektivnih ukrepih, ki so temu sledili, in osnutek okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave.

6. Okoljski preveritelj za organizacijo pripravi pisno poročilo o izidu pregleda, v katerem navede:

- (a) vsa vprašanja, povezana z dejavnostjo, ki jo je okoljski preveritelj opravil;

▼ B

- (b) opis skladnosti z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno s podporno dokumentacijo, ugotovitvami in sklepi;
- (c) primerjavo dosežkov in ciljev iz prejšnjih okoljskih izjav ter oceno okoljske uspešnosti in oceno stalnega izboljševanja okoljske uspešnosti organizacije;
- (d) po potrebi tehnične pomanjkljivosti okoljskega pregleda, metode presoje, sistema okoljskega ravnanja ali katerega koli drugega ustreznega postopka.

7. V primeru neskladnosti z določbami iz te uredbe v poročilu navede tudi:

- (a) ugotovitve in sklepe organizacije o neskladnosti ter dokaze, na katerih te ugotovitve in sklepi temeljijo;
- (b) točke neskladja z osnutkom okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave in podrobnosti sprememb ali dopolnitev, ki bi jih bilo treba vključiti v okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo;

8. Po končanem preverjanju okoljski preveritelj potrdi okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo organizacije ter tako potrdi, da izpolnjuje zahteve iz te uredbe, če izid preverjanja in potrjevanja potrjuje da:

- (a) so informacije in podatki iz okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave organizacije zanesljivi in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, in
- (b) ni dokazov za to, da organizacija ne bi izpolnjevala veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.

9. Okoljski preveritelj ob potrditvi izda podpisano izjavo iz Priloge VII, ki navaja, da je bilo preverjanje in potrjevanje opravljeno v skladu s to uredbo.

10. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani ali licencirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja v kateri koli drugi državi članici v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

Dejavnosti preverjanja ali potrjevanja nadzira organ za akreditiranje ali licenciranje države članice, v kateri se bodo opravljale te dejavnosti. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevnemu organu za akreditiranje ali licenciranje v skladu s časovno omejitvijo iz člena 24(1).

*Člen 26***Preverjanje in potrjevanje malih organizacij**

1. Okoljski preveritelj pri opravljanju dejavnosti preverjanja in potrjevanja upošteva posebne značilnosti malih organizacij, vključno z:

- (a) neposrednim poročanjem;
- (b) večnamenskim osebjem;

▼B

- (c) usposabljanjem na delovnem mestu;
 - (d) zmožnostjo hitrega prilagajanja spremembam, ter
 - (e) omejenim obsegom dokumentacije delovnih postopkov.
2. Okoljski preveritelj opravlja preverjanje ali potrjevanje na način, ki malim organizacijam ne povzroča nepotrebnih bremen.
3. Okoljski preveritelj upošteva objektivne dokaze o učinkovitosti sistema, vključno s postopki v organizaciji, ki so sorazmerni z velikostjo in zahtevnostjo njenega delovanja, naravo povezanih okoljskih vplivov ter usposobljenostjo operaterjev.

*Člen 27***Pogoji za preverjanje in potrjevanja v tretjih državah**

1. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani ali licencirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja organizacije v tretji državi v skladu z zahtevami iz te uredbe.
2. Vsaj šest tednov pred vsakim preverjanjem ali potrjevanjem v tretji državi okoljski preveritelj organu za akreditiranje in licenciranje države članice, v kateri se namerava zadevna organizacija prijaviti za registracijo ali v kateri je registrirana, sporoči podrobnosti svoje akreditacije ali licence ter kraj in čas opravljanja preverjanja ali potrjevanja.
3. Dejavnosti preverjanja in potrjevanja nadzira organ za akreditiranje ali licenciranje države članice, v kateri je akreditiran ali licenciran okoljski preveritelj. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevnemu organu za akreditiranje ali licenciranje v skladu s časovno omejitvijo iz odstavka 2.

POGLAVJE VI

ORGANI ZA AKREDITIRANJE IN LICENCIRANJE*Člen 28***Potek akreditiranja in licenciranja**

1. Akreditacijski organi, ki jih država članica imenuje v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 765/2008, so odgovorni za akreditacijo okoljskih preveriteljev ter nadzor nad dejavnostmi, ki jih po tej uredbi opravljajo okoljski preveritelji.
2. Države članice lahko v skladu s členom 5(2) Uredbe št. 765/2008 imenujejo organ za licenciranje, ki je pristojen za izdajo licenc okoljskim preveriteljem in nadzor nad njimi.

▼B

3. Države članice lahko odločijo, da ne bodo dovolile akreditiranje ali licenciranje fizičnih oseb kot okoljske preveritelje.

4. Organi za akreditiranje in licenciranje ocenjujejo usposobljenost okoljskih preveriteljev v zvezi z elementi iz členov 20, 21 in 22, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije ali licence.

5. Obseg akreditacije ali licence okoljskih preveriteljev je opredeljen v skladu s klasifikacijo gospodarskih dejavnosti iz Uredbe (ES) št. 1893/2006. Ta obseg je omejen z usposobljenostjo okoljskega preveritelja ter, če je primerno, upošteva obseg in zahtevnost dejavnosti.

6. Organi za akreditiranje in licenciranje vzpostavijo ustrezne postopke za akreditiranje ali licenciranje, zavrnitev akreditacije ali licence, zadržanje in odvzem akreditacije ali licence okoljskih preveriteljev ter za nadzor nad okoljskimi preveritelji.

Ti postopki zajemajo mehanizme za obravnavanje ugotovitev zadevnih strani, vključno s pristojnimi organi in predstavniškimi organi organizacij, glede prosilca in akreditiranih ali licenciranih okoljskih preveriteljev.

7. Organ za akreditiranje ali licenciranje v primeru zavrnitve akreditacije ali licence okoljskega preveritelja obvesti o razlogih za sprejeto odločitev.

8. Organi za akreditiranje ali licenciranje pripravljajo, pregledujejo in posodablajo seznam okoljskih preveriteljev ter obseg njihovih akreditacij ali licenc v svojih državah članicah ter o spremembah seznama vsak mesec neposredno ali preko nacionalnih organov, kakor se odloči zadevna država članica, obveščajo Komisijo ter pristojni organ države članice, v kateri je organ za akreditiranje ali licenciranje.

9. Organi za akreditiranje ali licenciranje v okviru pravil in postopkov spremljanja dejavnosti, opredeljenih v členu 5(3) Uredbe (ES) št. 765/2008, pripravijo poročilo o nadzoru, če se po posvetovanju z zadevnim okoljskim preveriteljem odločijo:

(a) bodisi da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile opravljene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija izpolnjuje zahteve iz te uredbe,

(b) bodisi da je preverjanje in potrjevanje, ki ga je opravil okoljski preveritelj, kršilo eno ali več zahtev iz te uredbe.

To poročilo se pošlje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je organizacija registrirana ali prijavljena za registracijo, in če je primerno, organu za akreditiranje in licenciranje, ki je podelil akreditacijo ali licenco.

▼B*Člen 29***Zadržanje in odvzem akreditacije in licence**

1. Za zadržanje ali odvzem akreditacije ali licence je potrebno posvetovanje z zadevnimi stranmi, vključno z okoljskim preveriteljem, da se organu za akreditiranje in licenciranje zagotovi potrebne dokaze za sprejetje odločitve.
2. Organ za akreditiranje in licenciranje obvesti okoljskega preveritelja o razlogih za sprejete ukrepe, in če je primerno, o poteku razprave s pristojnim izvršilnim organom.
3. Akreditacija ali licenca se zadrži ali odvzame do prejema zagotovila, da je okoljski preveritelj v skladu s to uredbo, če je primerno, odvisno od narave in obsega neupoštevanja ali kršitve zakonskih zahtev.
4. Zadržanje akreditacije ali licence preneha, če organ za akreditiranje in licenciranje prejme zadovoljive informacije o tem, da je okoljski preveritelj v skladu s to uredbo.

*Člen 30***Forum organov za akreditiranje in licenciranje**

1. Ustanovi se forum, ki ga sestavljajo vsi organi za akreditiranje in licenciranje iz vseh držav članic, v nadaljnjem besedilu: forum organov za akreditiranje in licenciranje, ter se sestane vsaj enkrat letno v prisotnosti predstavnika Komisije.
2. Naloga foruma organov za akreditiranje in licenciranje je zagotavljati doslednost postopkov, ki se nanašajo na:
 - (a) akreditacijo ali licenciranje okoljskih preveriteljev po tej uredbi, vključno z zavrnitvijo, zadržanjem in odvzemanjem akreditacij ali licenc;
 - (b) nadzor nad dejavnostmi, ki jih opravljajo akreditirani ali licencirani okoljski preveritelji.
3. Forum organov za akreditiranje in licenciranje pripravi navodila glede vprašanj, ki so v pristojnosti organov za akreditiranje in licenciranje.
4. Forum organov za akreditiranje in licenciranje sprejme svoj poslovnik.
5. Navodila iz odstavka 3 in poslovnik iz odstavka 4 se pošljeta Komisiji.
6. Komisija priporoči, da se navodila, ki se nanašajo na postopke usklajevanja, ki jih odobri forum organov za akreditiranje in licenciranje, sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Dokumenti s temi navodili morajo biti dostopni javnosti.

▼ B*Člen 31***Medsebojno ocenjevanje organov za akreditiranje in licenciranje**

1. Medsebojno ocenjevanje v zvezi z akreditiranjem in licenciranjem okoljskih preveriteljev po tej uredbi, ki ga organizira forum organov za akreditiranje in licenciranje, se opravlja redno, vsaj vsaka štiri leta, ter zajema ocenjevanje pravil in postopkov iz členov 28 in 29.

Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi organi za akreditiranje in licenciranje.

2. Forum organov za akreditiranje in licenciranje Komisiji in odboru, ustanovljenem v skladu s členom 49(1) redno pošilja poročilo o medsebojnem ocenjevanju.

To poročilo je javno dostopno potem, ko ga odobrita forum organov za akreditiranje in licenciranje ter odbor iz prvega pododstavka.

POGLAVJE VII

PRAVILA, KI VELJAJO ZA DRŽAVE ČLANICE*Člen 32***Pomoč organizacijam glede izpolnjevanja zakonskih zahtev v zvezi z okoljem**

1. Države članice organizacijam zagotovijo dostop do informacij in možnosti pomoči glede zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v zadevni državi članici.

2. Pomoč zajema:

(a) podatke glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;

(b) določitev pristojnega izvršilnega organa za posamezne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki so bile ugotovljene kot veljavne.

3. Države članice lahko nalogo iz odstavkov 1 in 2 prenesejo na pristojni organ ali kateri koli drug organ, ki ima potrebno strokovno znanje ter ustrezne finančne vire, da izpolnjuje svojo nalogo.

4. Države članice zagotovijo, da izvršilni organi odgovarjajo vsaj na tiste prošnje, ki jih pošljejo male organizacije glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem, ki so v njihovi pristojnosti, ter organizacijam zagotovijo informacije o sredstvih, s katerimi prikažejo svoje izpolnjevanje ustreznih zakonskih zahtev.

5. Države članice zagotovijo, da pristojni izvršilni organi sporočijo pristojnemu organu, ki je organizacijo registriral, vsakršno neskladnost registriranih organizacij z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem.

Pristojni izvršilni organ obvesti pristojni organ čim prej, v vsakem primeru pa v enem mesecu od dneva, ko je ugotovil neskladje.

▼ B*Člen 33***Promocija sistema EMAS**

1. Države članice v sodelovanju s pristojnimi in izvršilnimi organi ter drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi promovirajo sistem EMAS, ob upoštevanju dejavnosti iz členov 34 do 38.
2. Države članice lahko v ta namen določijo promocijsko strategijo, ki se redno pregleduje.

*Člen 34***Obveščanje**

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje:
 - (a) javnosti o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS;
 - (b) organizacij o vsebini te uredbe.
2. Države članice, kadar je primerno, za spodbujanje splošne ozaveščenosti o sistemu EMAS uporabljajo strokovne publikacije, lokalne časopise, promocijske kampanje ali katera koli druga funkcionalna sredstva.

Države članice lahko sodelujejo zlasti z industrijskimi združenji, potrošniškimi organizacijami, okoljskimi organizacijami, sindikati, lokalnimi ustanovami in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

*Člen 35***Promocijske dejavnosti**

1. Države članice opravljajo promocijske dejavnosti za sistem EMAS. Te dejavnosti lahko vključujejo:
 - (a) spodbujanjem izmenjave znanja in najboljših praks glede sistema EMAS med vsemi udeleženi stranmi;
 - (b) razvijanjem učinkovitih orodij za promocijo sistema EMAS, namenjenih skupni uporabi z organizacijami;
 - (c) zagotavljanje tehnične podpore organizacijam pri opredeljevanju in izvajanju njihovih dejavnosti trženja, povezanih s sistemom EMAS;
 - (d) spodbujanjem partnerstev med organizacijami za promocijo sistema EMAS.
2. Logotip EMAS brez registracijske številke smejo uporabljati pristojni organi, organi za akreditiranje in licenciranje, nacionalni upravni organi in druge zainteresirane strani pri trženju in promociji sistema EMAS. Uporaba logotipa EMAS iz Priloge V v takšnih primerih ne pomeni, da je uporabnik registriran, če temu ni tako.

▼B*Člen 36***Spodbujanje udeležbe malih organizacij**

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje udeležbe malih organizacij, tako da med drugim:

- (a) omogočajo dostop do informacij in podpirajo sredstva, ki so jim posebej prilagojena;
- (b) zagotavljajo, da razumne registracijske pristojbine spodbujajo njihovo udeležbo;
- (c) spodbujajo ukrepe tehnične pomoči.

*Člen 37***Skupinski pristop in načelo postopnosti**

1. Države članice spodbujajo lokalne organe, da v sodelovanju z industrijskimi združenji, gospodarskimi zbornicami in drugimi zadevnimi stranmi ponudijo skupinam organizacij posebno pomoč pri izpolnjevanju zahtev za registracijo iz členov 4, 5 in 6.

Vsaka organizacija iz skupine se registrira ločeno.

2. Države članice spodbujajo organizacije, da izvajajo sisteme okoljskega ravnanja. Še zlasti spodbujajo pristop, ki postopoma privede do registracije v sistem EMAS.

3. Sistemi, vzpostavljeni v skladu z odstavkoma 1 in 2, delujejo z namenom, da se udeleženci, zlasti majhne organizacije, izognejo nepotrebnim stroškom.

*Člen 38***EMAS ter druge politike in instrumenti v Skupnosti**

1. Države članice brez poseganja v zakonodajo Skupnosti preučijo, kako je mogoče registracije v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:

- (a) upoštevati pri pripravi nove zakonodaje;
- (b) uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje;
- (c) upoštevati pri javnih naročilih in nabavah.

2. Države članice brez poseganja v zakonodajo Skupnosti, zlasti zakonodajo glede konkurence, obdavčevanja in državnih pomoči, če je primerno, sprejmejo ukrepe za olajšanje registracije organizacij v sistem EMAS ali njihovo ohranitev v sistemu.

Ti ukrepi lahko med drugim vključujejo:

- (a) oprostitev uporabe zakonskih določb, da se registrirana organizacija šteje, da izpolnjuje določene zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki jih določajo drugi pravni instrumenti, ki jih izpostavijo pristojni organi;

▼B

- (b) boljšo pravno ureditev, s čimer se drugi pravni instrumenti spremenijo tako, da se breme organizacij, udeleženih v sistemu EMAS odstrani, zmanjša ali poenostavi z namenom spodbujanja učinkovitega delovanja trgov ter se dvigne raven konkurenčnosti.

*Člen 39***Pristojbine**

1. Države članice lahko zaračunajo pristojbine in pri tem upoštevajo:
 - (a) stroške, nastale v zvezi z zagotavljanjem informacij in pomoči organizacijam s strani organov, ki so jih na podlagi člena 32 za ta namen imenovale ali ustanovile države članice;
 - (b) stroške, nastale v zvezi z akreditiranjem in licenciranjem okoljskih preveriteljev ter nadzorom nad njimi;
 - (c) stroške registracije ter podaljšanja, zadržanja ali izbrisa registracije s strani pristojnih organov in dodatne stroške upravljanja teh postopkov za organizacije zunaj Skupnosti.

Te pristojbine ne smejo preseči razumnega zneska in so sorazmerne z velikostjo organizacije ter dela, ki ga je treba opraviti.

2. Države članice zagotovijo obveščanje organizacij o vseh veljavnih pristojbinah.

*Člen 40***Neskladnost**

1. Države članice v primeru neskladnosti s to uredbo sprejmejo ustrezne pravne ali upravne ukrepe.
2. Države članice z uvedbo učinkovitih določb zagotovijo, da ne prihaja do uporabe logotipa EMAS, ki je v nasprotju s to uredbo.

Uporabljajo se lahko določbe, uvedene v skladu z Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ⁽¹⁾.

*Člen 41***Obveščanje in poročanje Komisiji**

1. Države članice Komisijo obvestijo o strukturi in postopkih, ki se nanašajo na delovanje pristojnih organov in organov za akreditiranje in licenciranje, ter te informacije po potrebi redno posodablajo.

⁽¹⁾ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

▼B

2. Države članice vsaki dve leti sporočijo Komisiji ažurne informacije o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe.

Države članice v teh poročilih upoštevajo zadnje poročilo, ki ga je Komisija v skladu s členom 47 predložila Evropskem parlamentu in Svetu.

POGLAVJE VIII

PRAVILA, KI VELJAJO ZA KOMISIJO

*Člen 42***Obveščanje**

1. Komisija obvešča:

- (a) javnost o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS;
- (b) organizacije o vsebini te uredbe.

2. Komisija upravlja in daje na voljo javnosti:

- (a) register okoljskih preveriteljev in registriranih organizacij;
- (b) podatkovno zbirko okoljskih izjav v elektronski obliki;
- (c) podatkovno zbirko najboljših praks glede sistema EMAS, vključno z učinkovitimi orodji za promocijo sistema EMAS in primeri tehnične podpore organizacijam;
- (d) seznam sredstev Skupnosti za financiranje izvajanja sistema EMAS ter z njim povezanih projektov in dejavnosti.

*Člen 43***Sodelovanje in koordiniranje**

1. Komisija po potrebi spodbuja sodelovanje med državami članicami, da se v Skupnosti zlasti doseže enotna in dosledna uporaba pravil, povezanih z:

- (a) registracijo organizacij;
- (b) okoljskimi preveritelji;
- (c) informacijami in pomočjo iz člena 32.

2. Komisija ter druge institucije in organi Skupnosti se, brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o javnih naročilih, kadar je primerno, sklicujejo na EMAS ali druge sisteme okoljskega ravnanja, ki so priznani v skladu s členom 45 ali so enakovredni, za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.

▼ B*Člen 44***Vključevanje sistema EMAS v druge politike in instrumente v Skupnosti**

Komisija preuči, kako je mogoče registracijo v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:

1. upoštevati pri pripravi nove in pri pregledu obstoječe zakonodaje, zlasti z oprostitvijo uporabe zakonskih določb in boljšo pripravo zakonodaje, kakor je opisano v členu 38(2);
2. uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje.

*Člen 45***Povezava z drugimi sistemi okoljskega ravnanja**

1. Države članice lahko Komisiji predložijo pisno prošnjo za priznanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov, ki so pridobili certifikat po ustreznih postopkih certificiranja, veljavnih na nacionalni ali regionalni ravni, ker izpolnjujejo ustrezne zahteve iz te uredbe.
2. Države članice v svoji prošnji navedejo ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe.
3. Države članice zagotovijo dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
4. Komisija po pregledu prošnje iz odstavka 1 in v skladu s posvetovalnim postopkom iz člena 49(2) prizna ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja ter potrdi akreditacijske ali licenčne zahteve za certifikacijske organe, če je njenja, da je država članica:
 - (a) v prošnji dovolj jasno navedla ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe;
 - (b) zagotovila zadostne dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
5. Komisija sklice na priznane sisteme okoljskega ravnanja, vključno z ustreznimi deli sistema EMAS iz Priloge I, na katere se sklici nanašajo, in priznane akreditacijske ali licenčne zahteve objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

*Člen 46***Priprava referenčnih dokumentov in navodil**

1. Komisija v posvetovanju z državami članicami in drugimi zainteresiranimi stranmi pripravi sektorske referenčne dokumente, ki vsebujejo:

- (a) najboljše prakse okoljskega ravnanja;
- (b) kazalnike okoljske uspešnosti za posamezne sektorje;
- (c) po potrebi merila odličnosti in sisteme za ocenjevanje ravni okoljske uspešnosti.

Komisija lahko pripravi tudi referenčne dokumente za medsektorsko uporabo.

2. Komisija upošteva obstoječe referenčne dokumente in kazalnike okoljske uspešnosti, pripravljene v skladu z drugimi okoljskimi politikami in instrumenti v Skupnosti ali mednarodnimi standardi.

3. Komisija do leta 2010 pripravi delovni načrt, v katerem določi okvirni seznam sektorjev, ki bodo veljali za prednostne pri sprejemanju sektorskih in medsektorskih referenčnih dokumentov.

Ta delovni načrt je javno dostopen in redno posodobljen.

4. Komisija v sodelovanju s forumom pristojnih organov pripravi navodila za registracijo organizacij zunaj Skupnosti.

5. Komisija objavi navodila za uporabnike, v katerih predstavi korake, ki jih je treba opraviti za pristop k sistemu EMAS.

Ta navodila so na voljo v vseh uradnih jezikih institucij Evropske unije in tudi na spletu.

6. Dokumenti, pripravljene v skladu z odstavkoma 1 in 4 se predložijo v odobritev. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

*Člen 47***Poročanje**

Komisija vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z informacijami o dejavnostih in ukrepih, sprejetih na podlagi tega poglavja, ter informacijami, ki jih prejme od držav članic na podlagi člena 41.

Poročilo vsebuje presojo vpliva sistema na okolje in gibanje števila udeležencev.

POGLAVJE IX
KONČNE DOLOČBE

Člen 48

Spremembe prilog

1. Komisija lahko, če je potrebno ali primerno, te priloge spremeni glede na pridobljene izkušnje z delovanjem sistema EMAS, kot odziv na ugotovljene potrebe po oblikovanju navodil o zahtevah sistema EMAS in v skladu s kakršnimi koli spremembami mednarodnih standardov ali novih standardov, ki pomembno vplivajo na učinkovitost te uredbe.
2. Tu ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 49

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 50

Revizija

Komisija do 11. januarja 2015 opravi revizijo sistema EMAS v skladu z izkušnjami, pridobljenimi med njegovim delovanjem, in mednarodnimi razmerami. Pri tem upošteva poročila, ki jih je v skladu s členom 47 predložila Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 51

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Razveljavijo se naslednji pravni akti:
 - (a) Uredba (ES) št. 761/2001;
 - (b) Odločba Komisije 2001/681/ES z dne 7. septembra 2001 o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljni udeležbi organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UL L 247, 17.9.2001, str. 24.

▼B

- (c) Odločba Komisije 2006/193/ES z dne 1. marca 2006 o določitvi pravil o uporabi logotipa EMAS v izjemnih primerih transportne embalaže in terciarne embalaže v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
2. Z odstopanjem od odstavka 1:
- (a) Nacionalni akreditacijski organi in pristojni organi, ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti. Države članice v skladu s to uredbo spremenijo postopke, po katerih delujejo akreditacijski in pristojni organi. Države članice zagotovijo, da ti sistemi, ki uvajajo spremenjene postopke, v celoti delujejo do 11. januarja 2011.
- (b) Organizacije, registrirane v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, ostanejo v registru EMAS. Okoljski preveritelj ob naslednjem pregledu organizacije preveri njeno izpolnjevanje novih zahtev iz te uredbe. Če se naslednje preverjanje opravi pred 11. julijem 2010, se lahko datum naslednjega preverjanja s soglasjem okoljskega preveritelja in pristojnih organov podaljša za šest mesecev.
- (c) Okoljski preveritelji, akreditirani v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, lahko nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.
3. Sklicevanja na Uredbo (ES) št. 761/2001 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se razlagajo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge VIII.

*Člen 52***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

⁽¹⁾ UL L 70, 9.3.2006, str. 63.

▼ **M2***PRILOGA I***OKOLJSKI PREGLED**

Okoljski pregled obsega naslednja ključna področja:

1. Določitev ozadja organizacije

Organizacija določi tista zunanja in notranja vprašanja, ki lahko pozitivno ali negativno vplivajo na njeno sposobnost doseganja načrtovanih rezultatov njenega sistema okoljskega ravnanja.

Taka vprašanja vključujejo ustrezne okoljske razmere, kot so podnebje, kakovost zraka, kakovost vode, razpoložljivost naravnih virov, biotska raznovrstnost.

Med drugim lahko vključujejo tudi naslednje:

- zunanje pogoje (kot so kulturne, socialne, politične, pravne, regulativne, finančne, tehnološke, gospodarske, naravne okoliščine in okoliščine v zvezi s konkurenco),
- notranje pogoje v zvezi z lastnostmi organizacije (kot so njene dejavnosti, proizvodi in storitve, strateška usmeritev, kultura in zmogljivosti).

2. Določitev zainteresiranih strani ter njihovih zadevnih potreb in pričakovanj

Organizacija določi zainteresirane strani, pomembne za sistem okoljskega ravnanja, zadevne potrebe in pričakovanja teh zainteresiranih strani ter tiste potrebe in pričakovanja, ki jih mora izpolniti ali za katere se je odločila, da jih bo izpolnila.

Če se organizacija odloči, da bo prostovoljno sprejela ali soglašala s potrebami ali pričakovanji zainteresiranih strani, ki niso zajete z zakonskimi obveznostmi, potem te postanejo del njenih obveznosti izpolnitve.

3. Določitev veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem

Organizacija poleg priprave registra veljavnih zakonskih zahtev navede še, kako se lahko zagotovijo dokazi o izpolnjevanju različnih zakonskih zahtev.

4. Določitev neposrednih in posrednih okoljskih vidikov ter določitev tistih, ki so pomembni

Organizacija opredeli vse neposredne in posredne okoljske vidike, ki pozitivno ali negativno vplivajo na okolje, pri čemer se, če je primerno, ti vidiki kakovostno in količinsko opredelijo, ter izdela register vseh opredeljenih okoljskih vidikov. Organizacija določi tudi, kateri od navedenih vidikov so pomembni, na podlagi meril, določenih v skladu s točko 5 te priloge.

Pri opredelitvi neposrednih in posrednih okoljskih vidikov je bistveno, da organizacije upoštevajo tudi okoljske vidike, povezane z njihovo osnovno dejavnostjo. Pregled, ki je omejen na okoljske vidike lokacije organizacije in njene objekte, ni dovolj.

Organizacija opredeli neposredne in posredne okoljske vidike svojih dejavnosti, proizvodov in storitev z vidika življenjskega kroga, pri čemer upošteva faze življenjskega kroga, ki jih lahko nadzoruje ali na katere lahko vpliva. Glede na dejavnost organizacije take faze ponavadi vključujejo pridobivanje surovin, kupovanje in naročanje, oblikovanje, proizvodnjo, prevoz, uporabo, ravnanje z izrabljenimi proizvodi in končno odstranitev.

▼ M2**4.1 *Neposredni okoljski vidiki***

Neposredni okoljski vidiki so povezani z dejavnostmi, proizvodi in storitvami same organizacije, nad katerimi ima neposreden upravljavski nadzor.

Vse organizacije morajo upoštevati neposredne vidike svojega delovanja.

Neposredni okoljski vidiki med drugim vključujejo:

- (1) emisije v zrak;
- (2) izpuste v vodo (vključno s pronicanjem v podzemno vodo);
- (3) proizvodnjo, recikliranje, ponovno uporabo, prevoz in odstranjevanje trdnih in drugih odpadkov, zlasti nevarnih odpadkov;
- (4) rabo in kontaminacijo zemljišč;
- (5) uporabo energije, naravnih virov (vključno z vodo, živalskimi in rastlinskimi vrstami) in surovin;
- (6) uporabo dodatkov in pomožnih snovi ter polizdelkov;
- (7) lokalna vprašanja (hrup, vibracije, vonjave, prah, zunanji videz itd.).

Pri opredelitvi okoljskih vidikov je treba upoštevati tudi naslednje:

- nevarnost okoljskih nesreč in drugih izrednih razmer, ki bi lahko vplivale na okolje (npr. kemičnih nesreč), ter morebitnih neobičajnih razmer, ki bi lahko vplivale na okolje,
- vprašanja prevoza za blago in storitve ter osebje na poslovnih potovanjih.

4.2 *Posredni okoljski vidiki*

Posredni okoljski vidiki so lahko posledica interakcije organizacije s tretjimi osebami, na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija.

Ti med drugim vključujejo:

- (1) vprašanja v zvezi z življenjskim krogom proizvodov in storitev, na katera lahko organizacija vpliva (nabava surovin, oblikovanje, kupovanje in naročanje, proizvodnja, prevoz, uporaba, ravnanje z izrabljenimi proizvodi in končna odstranitev);
- (2) naložbe v osnovna sredstva, dajanje posojil in zavarovalniške storitve;
- (3) nove trge;
- (4) izbor in sestavo storitev (npr. prevoz ali gostinstvo);
- (5) upravne odločitve in odločitve glede načrtovanja;
- (6) sestavo izbire proizvodov;
- (7) okoljsko uspešnost in prakse pogodbenih izvajalcev, podizvajalcev, dobaviteljev in poddobaviteljev.

Organizacije morajo biti zmožne dokazati, da sistem ravnanja obravnava pomembne okoljske vidike in vplive, povezane z njimi.

▼ M2

Organizacija bi si morala prizadevati zagotoviti, da dobavitelji in tisti, ki delujejo v imenu organizacije, pri izvajanju dejavnosti v okviru pogodbe ravnajo v skladu z okoljsko politiko organizacije.

Organizacija prouči, kolikšen je lahko njen vpliv na navedene posredne okoljske vidike ter kakšne ukrepe lahko sprejme za zmanjšanje vpliva na okolje ali povečanje okoljskih koristi.

5. Ocena pomembnosti okoljskih vidikov

Organizacija opredeli merila za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov svojih dejavnosti, proizvodov in storitev ter jih uporabi za določitev tistih okoljskih vidikov, ki z vidika življenjskega kroga pomembno vplivajo na okolje.

Merila, ki jih organizacija razvije, upoštevajo zakonodajo in so izčrpna, omogočajo neodvisno preverjanje, so ponovljiva in na voljo javnosti.

Organizacija pri določitvi teh meril upošteva naslednje elemente:

- (1) morebitno škodo ali korist za okolje, vključno z biotsko raznovrstnostjo;
- (2) stanje okolja (kot je ranljivost lokalnega, regionalnega in globalnega okolja);
- (3) obseg, število, pogostost in povratnost vidika ali vpliva;
- (4) obstoj in zahteve veljavne okoljske zakonodaje;
- (5) stališča zainteresiranih strani, vključno z zaposlenimi pri organizaciji.

Glede na vrsto dejavnosti, proizvodov in storitev organizacije se lahko obravnavajo dodatni ustrezni elementi.

Organizacija na podlagi določenih meril oceni pomembnost svojih okoljskih vidikov in vplivov. V ta namen med drugim upošteva:

- (1) obstoječe podatke organizacije o vložkih materialov in energije, izpu-
stih, odpadkih in emisijah z vidika tveganja;
- (2) dejavnosti organizacije, ki jih ureja okoljska zakonodaja;
- (3) dejavnosti v zvezi z naročili;
- (4) oblikovanje, razvoj, proizvodnjo, distribucijo, vzdrževanje, uporabo,
ponovno uporabo, recikliranje in odstranjevanje proizvodov
organizacije;
- (5) tiste dejavnosti organizacije, ki povzročajo največje okoljske stroške in
okoljske koristi.

Organizacija pri ocenjevanju pomembnosti vplivov svojih dejavnosti na okolje upošteva običajne pogoje obratovanja, razmere ob zagonu in zaustavitvi ter izredne razmere, ki jih je mogoče razumno predvideti. Upoštevajo se pretekle, sedanje in načrtovane dejavnosti.

▼ M2**6. Ocena povratnih informacij iz preiskav preteklih incidentov**

Organizacija upošteva povratne informacije iz preiskav preteklih incidentov, ki lahko vplivajo na njeno sposobnost doseganja načrtovanih rezultatov njenega sistema okoljskega ravnanja.

7. Opredelitev in dokumentiranje tveganj in priložnosti

Organizacija opredeli in dokumentira tveganja in priložnosti, povezana z njenimi okoljskimi vidiki, obveznostmi izpolnitve ter drugimi vprašanji in zahtevami, opredeljenimi v točkah od 1 do 4.

Osredotoči se na tista tveganja in priložnosti, ki se lahko obravnavajo, da se zagotovi, da lahko sistem okoljskega ravnanja doseže načrtovani rezultat, preprečijo nezaželeni učinki ali nesreče ter doseže stalno izboljševanje okoljske uspešnosti organizacije.

8. Preučitev vseh obstoječih praks in postopkov

Organizacija preuči obstoječe prakse in postopke ter določi tiste, ki so potrebni za dolgoročno ohranitev okoljskega ravnanja.

▼ **M2***PRILOGA II***ZAHTEVE ZA SISTEM OKOLJSKEGA RAVNANJA IN DODATNA VPRAŠANJA, KI JIH MORAJA OBRAVNAVATI ORGANIZACIJE, KI UPORABLJAJO SISTEM EMAS**

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja po sistemu EMAS so zahteve iz oddelkov od 4 do 10 standarda EN ISO 14001:2015. Te zahteve so navedene v delu A.

Sklicevanja v členu 4 na posebne točke te priloge bi bilo treba razumeti kot:

sklic na točko A.3.1 bi bilo treba razumeti kot sklic na točko A.6.1,

sklic na točko A.5.5 bi bilo treba razumeti kot sklic na točko A.9.2.

Poleg tega morajo organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS, obravnavati vrsto dodatnih vprašanj, ki so neposredno povezana s številnimi elementi oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2015. Te dodatne zahteve so navedene v delu B te priloge.

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>Organizacije, ki sodelujejo v sistemu za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), izvajajo zahteve EN ISO 14001:2015 ⁽¹⁾, navedene v nadaljevanju.</p> <p>A.4 Kontekst organizacije</p> <p>A.4.1 Razumevanje organizacije in njenega konteksta</p> <p>Organizacija določi tiste zunanje in notranje dejavnike, ki so pomembni za njen namen in kateri vplivajo na njeno zmožnost dosegati načrtovane rezultate svojega sistema okoljskega ravnanja. Taki dejavniki vključujejo stanje okolja, na katero vpliva organizacija, ali ki je sposobno vplivati na organizacijo</p> <p>A.4.2 Razumevanje potreb in pričakovanj zainteresiranih strani</p> <p>Organizacija določi:</p> <p>(a) zainteresirane strani, ki so relevantne za sistem okoljskega ravnanja;</p> <p>(b) ustrezne potrebe in pričakovanja (tj. zahteve) teh zainteresiranih strani;</p> <p>(c) katere od teh potreb in pričakovanj postanejo njene obveznosti glede zagotavljanja skladnosti.</p> <p>A.4.3 Določitev obsega sistema okoljskega ravnanja</p> <p>Za določitev obsega sistema okoljskega ravnanja mora organizacija opredeliti njegove meje in uporabnost.</p> <p>Pri določanju tega obsega mora organizacija upoštevati:</p> <p>(a) zunanje in notranje dejavnike iz točke A.4.1;</p> <p>(b) obveznosti glede zagotavljanja skladnosti iz točke A.4.2;</p> <p>(c) svoje organizacijske enote, funkcije in fizične meje;</p> <p>(d) svoje dejavnosti, proizvode in storitve;</p> <p>(e) svoja pooblastila ter zmožnosti izvajanja nadzora in vpliva.</p>	

▼ **M2**

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>Po opredelitvi obsega sistema morajo biti vse dejavnosti, proizvodi in storitve organizacije znotraj obsega vključeni v sistem okoljskega ravnanja.</p> <p>Obseg sistema se evidentira v obliki dokumentiranih informacij, ki so na voljo zainteresiranim stranem.</p> <p>A.4.4 Sistem okoljskega ravnanja</p> <p>Da bi organizacija dosegla načrtovane rezultate, vključno z izboljšanjem svoje okoljske uspešnosti, mora vzpostaviti, izvajati, vzdrževati in nenehno izboljševati sistem okoljskega ravnanja, vključno s potrebnimi procesi in njihovimi medsebojnimi vplivi, v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda.</p> <p>Organizacija pri vzpostavitvi in vzdrževanju sistema okoljskega ravnanja upošteva pridobljeno znanje iz točk 4.1 in 4.2.</p>	
<p>A.5 Vodenje</p> <p>A.5.1 Vodenje in zavezanost</p> <p>Najvišje vodstvo mora dokazovati zmožnost vodenja in zavezanost sistemu okoljskega ravnanja tako, da:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) sprejme odgovornost za uspešnost sistema okoljskega ravnanja; (b) zagotavlja, da so okoljska politika in okoljski cilji določeni ter usklajeni s strateško usmeritvijo in kontekstom organizacije; (c) zagotavlja vključitev zahtev sistema okoljskega ravnanja v poslovne procese organizacije; (d) zagotavlja razpoložljivost virov, potrebnih za sistem okoljskega ravnanja; (e) komunicira o pomenu uspešnega sistema okoljskega ravnanja in izpolnjevanja njegovih zahtev; (f) zagotavlja, da sistem okoljskega ravnanja dosega načrtovane rezultate; (g) usmerja in podpira osebje, da prispeva k uspešnosti sistema okoljskega ravnanja; (h) spodbuja stalno izboljševanje; (i) podpira druge ustrezne vodstvene vloge, da se dokažejo v vodenju na področjih, za katera so odgovorne. <p><i>Opomba:</i> Pomen besede „poslovanje“, uporabljene v tem mednarodnem standardu, se lahko razlaga širše, in sicer kot tiste dejavnosti, ki so bistvene za obstoj organizacije.</p>	
<p>A.5.2 Okoljska politika</p> <p>Najvišje vodstvo mora vzpostaviti, izvajati in vzdrževati tako okoljsko politiko, ki v opredeljenem obsegu sistema okoljskega ravnanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ustreza namenu in kontekstu organizacije, vključno z naravo, obsegom in vplivi njenih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje; 	<p>B.1 Nenehno izboljševanje okoljske učinkovitosti</p> <p>Organizacije se zavežejo nenehnemu izboljševanju svoje okoljske uspešnosti.</p> <p>Če organizacija obsega eno ali več lokacij, mora vsaka od lokacij, za katere se uporablja sistem EMAS,</p>

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>(b) daje okvir za določitev okoljskih ciljev;</p> <p>(c) vključuje zavezo za varstvo okolja, vključno s preprečevanjem onesnaževanja in drugimi specifičnimi zavezami, ki so relevantne za kontekst organizacije;</p> <p><i>Opomba:</i> Druge specifične zaveze za varstvo okolja lahko vključujejo trajnostno izkoriščanje virov, blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje ter ohranjanje biotske raznovrstnosti in ekosistemov.</p> <p>(d) vključuje zavezanost za izpolnjevanje svojih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti;</p> <p>(e) vključuje zavezanost za nenehno izboljševanje sistema okoljskega ravnanja za izboljšanje okoljske uspešnosti.</p> <p>Okoljska politika:</p> <ul style="list-style-type: none"> — se evidentira v obliki dokumentiranih informacij, — je predmet komuniciranja znotraj organizacije, — se da na voljo zainteresiranim stranem. 	<p>izpolnjevati vse zahteve sistema EMAS, vključno z nenehnim izboljševanjem okoljske uspešnosti, kot je opredeljeno v členu 2(2).</p>
<p>A.5.3 Vloge, odgovornosti in pooblastila organizacije</p> <p>Najvišje vodstvo zagotovi, da se v organizaciji dodelijo in sporočijo odgovornosti in pooblastila za ustrezne vloge.</p> <p>Najvišje vodstvo dodeli odgovornost in pooblastilo za:</p> <p>(a) zagotovitev, da sistem okoljskega ravnanja izpolnjuje zahteve tega mednarodnega standarda;</p> <p>(b) poročanje najvišjemu vodstvu o uspešnosti sistema okoljskega ravnanja, vključno z okoljsko uspešnostjo.</p>	<p>B.2 Predstavniki vodstva</p> <p>Najvišje vodstvo imenuje posebne predstavnike najvišjega vodstva, ki imajo ne glede na druge odgovornosti opredeljene vloge, odgovornosti in pooblastila, da zagotovijo, da je sistem okoljskega ravnanja usklajen s to uredbo, ter poročajo najvišjemu vodstvu o uspešnosti sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>Predstavniki vodstva je lahko član najvišjega vodstva organizacije.</p>
<p>A.6 Načrtovanje</p> <p>A.6.1 Ukrepi za obravnavanje tveganj in priložnosti</p> <p>A.6.1.1 Splošno</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, potrebne za izpolnitev zahtev iz točk od 6.1.1 do 6.1.4.</p> <p>Organizacija pri načrtovanju sistema okoljskega ravnanja upošteva:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vprašanja iz točke 4.1, — zahteve iz točke 4.2, — obseg sistema okoljskega ravnanja; ter opredeli tveganja in priložnosti v zvezi z naslednjim: <ul style="list-style-type: none"> — svojimi okoljskimi vidiki (glej točko 6.1.2), — svojimi obveznostmi izpolnitve (glej točko 6.1.3), 	<p>B.3 Okoljski pregled</p> <p>Organizacije opravijo in dokumentirajo začetni okoljski pregled iz Priloge I.</p> <p>Organizacije iz držav zunaj Unije se sklicujejo tudi na zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki veljajo za podobne organizacije v državi članici, v kateri se nameravajo prijaviti.</p>

▼ **M2**

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>— drugimi vprašanji in zahtevami iz točk 4.1 in 4.2, ki jih je treba obravnavati za:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zagotovitev, da lahko sistem okoljskega ravnanja izpolni svoje načrtovane rezultate, — preprečitev ali zmanjšanje nezaželenih učinkov, vključno z možnostjo, da bi zunanje okoljske razmere vplivale na organizacijo, — doseganje stalnega izboljševanja. <p>Organizacija v okviru sistema okoljskega ravnanja določi morebitne izredne razmere, vključno s tistimi, ki lahko vplivajo na okolje.</p> <p>Organizacija vodi dokumentirane informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> — tveganjih in priložnostih, ki jih je treba obravnavati, — postopkih, potrebnih v skladu s točkami od 6.1.1 do 6.1.4, kolikor je potrebno za to, da se prepriča, da se izvajajo v skladu z načrti. <p>A.6.1.2 Okoljski vidiki</p> <p>Organizacija v okviru opredeljenega obsega sistema okoljskega ravnanja z vidika življenjskega kroga določi tiste okoljske vidike svojih dejavnosti, proizvodov in storitev, ki jih lahko nadzoruje, in tiste, na katere lahko vpliva, ter vplive na okolje, povezane z njimi.</p> <p>Organizacija pri določanju okoljskih vidikov upošteva:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) spremembe, vključno z načrtovanimi in novimi razmerami, ter nove ali spremenjene dejavnosti, proizvode in storitve; (b) neobičajne pogoje in izredne razmere, ki jih je mogoče razumno predvideti. <p>Organizacija določi tiste vidike, ki pomembno vplivajo ali bi lahko pomembno vplivali na okolje, z uporabo določenih meril.</p> <p>Pomembni okoljski vidiki organizacije se po potrebi sporočijo različnimi ravnem in funkcijam organizacije.</p> <p>Organizacija vodi dokumentirane informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none"> — svojih okoljskih vidikih in povezanih vplivih na okolje, — merilih za določitev svojih pomembnih okoljskih vidikov, — pomembnih okoljskih vidikih. <p><i>Opomba:</i> Zaradi pomembnih okoljskih vidikov lahko nastanejo tveganja in priložnosti, povezane bodisi s škodljivimi vplivi na okolje (nevarnostmi) bodisi s koristnimi vplivi na okolje (priložnostmi).</p>	
<p>A.6.1.3 Obveznosti glede zagotavljanja skladnosti</p> <p>Organizacija:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) določi obveznosti glede zagotavljanja skladnosti v zvezi s svojimi okoljskimi vidiki in ima do njih dostop; (b) določi, kako se te obveznosti glede zagotavljanja skladnosti uporabljajo za organizacijo; 	<p>B.4 Skladnost z zakonodajo</p> <p>Organizacije, ki so registrirane v sistemu EMAS ali se hočejo registrirati, dokažejo, da izpolnjujejo vse naslednje pogoje:</p>

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>(c) te obveznosti glede zagotavljanja skladnosti upošteva pri vzpostavitvi, izvajanju, vzdrževanju in nenehnem izboljševanju svojega sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>Organizacija vodi dokumentirane informacije o svojih obveznostih glede zagotavljanja skladnosti.</p> <p><i>Opomba:</i> zaradi obveznosti glede zagotavljanja skladnosti lahko nastanejo tveganja in priložnosti za organizacijo.</p> <p>A.6.1.4 Planiranje ukrepov</p> <p>Organizacija načrtuje:</p> <p>(a) ukrepe za obravnavo svojih:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pomembnih okoljskih vidikov, 2) obveznosti glede zagotavljanja skladnosti, 3) tveganj in priložnosti, opredeljenih v skladu s točko 6.1.1; <p>(b) načine za:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vključevanje ukrepov v postopke svojega sistema okoljskega ravnanja ali druge poslovne postopke ter njihovo izvajanje (glej točko 6.2, klavzuli 7 in 8 ter točko 9.1), 2) ocenjevanje učinkovitosti teh ukrepov (glej točko 9.1). <p>Organizacija pri načrtovanju teh ukrepov prouči svoje tehnološke možnosti ter finančne, operativne in poslovne zahteve.</p>	<p>(1) so opredelile in so seznanjene z vsemi veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem ter posledicami, ki jih imajo te zahteve za organizacijo,</p> <p>(2) zagotavljajo skladnost z okoljsko zakonodajo, vključno z dovoljenji in omejitvami dovoljenj, ter ustrezne dokaze,</p> <p>(3) so uvedle postopke, ki omogočajo njihovo stalno skladnost z okoljsko zakonodajo.</p>
A.6.2 Okoljski cilji in načrtovanje njihovega doseganja	
<p>A.6.2.1 Okoljski cilji</p> <p>Organizacija določi okoljske cilje na ustreznih funkcijah in ravneh ob upoštevanju svojih pomembnih okoljskih vidikov in povezanih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti ter svojih tveganj in priložnosti.</p> <p>Okoljski cilji:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) so usklajeni z okoljsko politiko; (b) so merljivi (če je to izvedljivo); (c) se spremljajo; (d) se sporočajo; (e) se po potrebi posodablajo. <p>Organizacija vodi dokumentirane informacije o okoljskih ciljih.</p> <p>A.6.2.2 Planiranje ukrepov za doseganje okoljskih ciljev</p> <p>Organizacija pri planiranju ukrepov za doseganje svojih okoljskih ciljev določi:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) kaj bo storjeno; (b) potrebne vire; (c) odgovorne osebe; 	<p>B.5 Okoljski cilji</p> <p>Organizacije lahko dokažejo, da sistem ravnanja in postopki presoje obravnavajo dejansko okoljsko uspešnost organizacije glede na neposredne in posredne vidike.</p> <p>Sredstva za doseganje splošnih in posamičnih ciljev sama po sebi ne morejo biti okoljski cilji.</p>

▼ **M2**

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>(d) kdaj bo končano;</p> <p>(e) kako se bodo rezultati ocenili, vključno s kazalniki za spremljanje napredka proti doseganju svojih merljivih okoljskih ciljev (glej točko 9.1.1).</p> <p>Organizacija prouči, kako bi se lahko ukrepi za doseganje njenih okoljskih ciljev vključili v njene poslovne postopke.</p>	
<p>A.7 Podpora</p> <p>A.7.1 Viri</p> <p>Organizacija določi in zagotovi vire, potrebne za vzpostavitev, izvajanje, vzdrževanje in stalno izboljševanje sistema okoljskega ravnanja.</p>	
<p>A.7.2 Kompetenca</p> <p>Organizacija:</p> <p>(a) določi potrebno kompetenco oseb, ki pod njenim nadzorom opravljajo delo, ki vpliva na njeno okoljsko uspešnost in sposobnost izpolnjevanja njenih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti;</p> <p>(b) zagotovi, da so te osebe kompetentne na podlagi ustreznega izobraževanja, usposabljanja ali izkušenj;</p> <p>(c) ugotovi potrebe po usposabljanju, povezane z njenimi okoljskimi vidiki in sistemom okoljskega ravnanja;</p> <p>(d) po potrebi sprejme ukrepe, da pridobi ustrezne kompetence, in oceni učinkovitost sprejetih ukrepov.</p> <p><i>Opomba:</i> Ustrezni ukrepi lahko vključujejo, na primer, zagotovitev usposabljanja in mentorstva zaposlenih oseb ali premestitev zaposlenih oseb ali zaposlovanje kompetentnih oseb ali sklepanje pogodb o izvajanju s kompetentnimi osebami.</p> <p>Organizacija hrani ustrezne dokumentirane informacije kot dokazila o kompetencah.</p>	<p>B.6 Udeležba zaposlenih</p> <p>(1) Organizacija bi morala priznati, da je dejavna udeležba zaposlenih spodbuda in pogoj za stalne in uspešne okoljske izboljšave, pa tudi ključni vir izboljšanja okoljske uspešnosti ter pravilen način za uspešno umestitev sistema okoljskega ravnanja in presoje v organizacijo.</p> <p>(2) Pojem „udeležba zaposlenih“ bi bilo treba razumeti kot pojem, ki vključuje neposredno sodelovanje zaposlenih ter zagotavljanje informacij zaposlenim in njihovim predstavnikom. Zato bi bilo treba oblikovati programe udeležbe zaposlenih na vseh ravneh. Organizacija bi morala priznati, da je to, da vodstvo dokazuje zavezanost, odzivnost in dejavno podporo, pogoj za uspeh navedenih postopkov. V zvezi s tem bi moralo vodstvo zaposlenim zagotavljati ustrezne povratne informacije.</p> <p>(3) Poleg teh zahtev se zaposleni ali njihovi predstavniki vključijo v postopek za nenehno izboljševanje okoljske uspešnosti organizacije z:</p> <p>(a) začetnim okoljskim pregledom;</p> <p>(b) vzpostavitvijo in izvajanjem sistema okoljskega ravnanja in presoje za izboljšanje okoljske uspešnosti;</p>

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
	<p>(c) okoljskimi odbori ali delovnimi skupinami za zbiranje informacij in zagotavljanje udeležbe predstavnikov uradnikov za področje okolja/vodstva ter zaposlenih in njihovih predstavnikov;</p> <p>(d) skupnimi delovnimi skupinami za okoljski akcijski program in okoljske presoje;</p> <p>(e) pripravo okoljskih izjav.</p> <p>(4) V ta namen bi bilo treba uporabiti ustrezne oblike sodelovanja, kot so knjiga predlogov, projektno skupinsko delo ali okoljski odbori. Organizacije upoštevajo smernice Komisije o najboljši praksi na tem področju. Na njihovo zahtevo se vključijo tudi kakršni koli predstavniki zaposlenih.</p>
<p>A.7.3 Ozaveščenost</p> <p>Organizacija zagotovi, da se osebe, ki pod njenim nadzorom opravljajo delo, zavedajo:</p> <p>(a) okoljske politike;</p> <p>(b) pomembnih okoljskih vidikov in povezanih dejanskih ali možnih vplivov na okolje, povezanih z njihovim delom;</p> <p>(c) svojega prispevka k učinkovitosti sistema okoljskega ravnanja, vključno s koristmi boljše okoljske uspešnosti;</p> <p>(d) posledic neizpolnjevanja zahtev sistema okoljskega ravnanja, vključno z neizpolnitvijo obveznosti glede zagotavljanja skladnosti, ki jih ima organizacija.</p>	
<p>A.7.4 Komuniciranje</p> <p>A.7.4.1 Splošno</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, potrebne za notranje in zunanje komunikacije, ki zadevajo sistem okoljskega ravnanja, vključno z naslednjim:</p> <p>(a) vsebino komuniciranja;</p> <p>(b) kdaj je treba komunicirati;</p> <p>(c) s kom je treba komunicirati;</p> <p>(d) kako je treba komunicirati.</p> <p>Organizacija pri vzpostavitvi postopkov komuniciranja:</p> <p>— upošteva svoje obveznosti izpolnitve,</p> <p>— zagotovi, da sporočene okoljske informacije ustrezajo informacijam, pridobljenim v okviru sistema okoljskega ravnanja, in so zanesljive.</p>	

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>Organizacija se odziva na ustrezne komunikacije o svojem sistemu okoljskega ravnanja.</p> <p>Organizacija po potrebi hrani dokumentirane informacije kot dokazila o svojih komunikacijah.</p> <p>A.7.4.2 Notranje komuniciranje</p> <p>Organizacija:</p> <p>(a) med različnimi ravnmi in funkcijami organizacije sporoča informacije, ustrezne za sistem okoljskega ravnanja, vključno z njegovimi spremembami, če je to potrebno;</p> <p>(b) zagotovi, da njeni postopki komuniciranja osebam, ki pod njenim nadzorom opravljajo delo, omogočajo, da prispevajo k nenehnemu izboljševanju.</p>	
<p>A.7.4.3 Zunanje komuniciranje</p> <p>Organizacija sporoča navzven informacije, ustrezne za sistem okoljskega ravnanja, v skladu s svojimi postopki komuniciranja in obveznostmi glede zagotavljanja skladnosti.</p>	<p>B.7 Komuniciranje</p> <p>(1) Organizacije so sposobne dokazati, da vodijo odprt dialog z javnostjo, organi in drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi skupnostmi in strankami, v zvezi z vplivom svojih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje.</p> <p>(2) Organizacije, registrirane v sistemu EMAS, razkrijejo posebne okoljske informacije, kot so opredeljene v Prilogi IV, Poročanje o okolju, da zagotovijo visoko raven preglednosti in okrepijo zaupanje zainteresiranih strani.</p>
<p>A.7.5 Dokumentirane informacije</p> <p>A.7.5.1 Splošno</p> <p>Sistem organizacije za okoljsko ravnanje vključuje:</p> <p>(a) dokumentirane informacije, ki se zahtevajo v skladu s tem mednarodnim standardom;</p> <p>(b) dokumentirane informacije, ki jih organizacija opredeli kot potrebne za učinkovitost sistema okoljskega ravnanja.</p> <p><i>Opomba:</i> Organizacije lahko določijo različne obsege dokumentiranih informacij za sistem okoljskega ravnanja zaradi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — velikosti organizacij ter vrste njihovih dejavnosti, postopkov, proizvodov in storitev, — potrebe po dokazovanju izpolnjevanja svojih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti, — zapletenosti postopkov in njihovih interakcij, — kompetence oseb, ki pod njihovim nadzorom opravljajo delo. 	

▼ **M2**

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>A.7.5.2 Priprava in posodabljanje</p> <p>Organizacija pri pripravi in posodabljanju dokumentiranih informacij zagotovi ustrezne:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) identifikacijo in opis (npr. naslov, datum, avtor ali referenčna številka); (b) obliko (npr. jezik, različica programske opreme, grafike) in medij (npr. papirnat, elektronski); (c) pregled in potrditev primernosti in ustreznosti. <p>A.7.5.3 Nadzor nad dokumentiranimi informacijami</p> <p>Nad dokumentiranimi informacijami, ki se zahtevajo v skladu s sistemom okoljskega ravnanja in tem mednarodnim standardom, se izvaja nadzor, da se zagotovi, da so:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) razpoložljive in primerne za uporabo, kjer in ko so potrebne; (b) ustrezno zaščitene (npr. pred izgubo zaupnosti, neustrezno uporabo, izgubo celovitosti). <p>Organizacija zaradi nadzora nad dokumentiranimi informacijami po potrebi obravnava naslednje dejavnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — distribucija, dostop, pridobitev in uporaba, — shranjevanje in ohranjanje, vključno z ohranjanjem berljivosti, — nadzor nad spremembami (npr. nadzor nad različicami), — hranjenje in odstranitev. <p>Dokumentirane informacije zunanjega izvora, ki jih organizacija določi kot potrebne za načrtovanje in delovanje sistema okoljskega ravnanja, se po potrebi opredelijo in nadzorujejo.</p> <p><i>Opomba:</i> Dostop lahko pomeni odločitev v zvezi z dovoljenjem za zgolj ogled dokumentiranih informacij ali dovoljenjem in pooblastilom za ogled in spremembo dokumentiranih informacij.</p> <p>A.8 Delovanje</p> <p>A.8.1 Planiranje in nadzor delovanja</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja, nadzoruje in vzdržuje postopke, potrebne za izpolnitev zahtev sistema okoljskega ravnanja in izvedbo ukrepov, opredeljenih v točkah 6.1 in 6.2, tako, da:</p> <ul style="list-style-type: none"> — določi operativna merila za postopke, — izvaja nadzor nad postopki v skladu z operativnimi merili. <p><i>Opomba:</i> Nadzor lahko vključuje tehnični nadzor in postopke. Nadzor se lahko izvaja v skladu s hierarhijo (npr. izločitev, nadomestitev, upravni nadzor), pri čemer se lahko elementi nadzora izvajajo posamezno ali v kombinaciji.</p> <p>Organizacija nadzoruje načrtovane spremembe in pregleduje posledice nenačrtovanih sprememb, po potrebi pa sprejme ukrepe za ublažitev škodljivih učinkov.</p> <p>Organizacija zagotovi, da so postopki, ki jih izvajajo zunanji izvajalci, pod njenim nadzorom ali vplivom. Vrsta in obseg nadzora ali vpliva, ki se izvaja za postopke, se opredeli v okviru sistema okoljskega ravnanja.</p>	

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>Organizacija ob upoštevanju življenjskega kroga:</p> <p>(a) po potrebi vzpostavi nadzor, da zagotovi, da se pri postopku oblikovanja in razvoja proizvodov in storitev obravnavajo njene okoljske zahteve, pri čemer se upošteva vsaka faza življenjskega kroga;</p> <p>(b) po potrebi določi svoje okoljske zahteve za naročanje proizvodov in storitev;</p> <p>(c) sporoči svoje ustrezne okoljske zahteve zunanjim ponudnikom, vključno s pogodbenimi izvajalci;</p> <p>(d) obravnava potrebo po zagotovitvi informacij o morebitnih pomembnih vplivih na okolje,</p> <p>povezanih s prevozom ali dostavo, uporabo, ravnanjem po izrabi ter končno odstranitvijo svojih proizvodov in storitev.</p> <p>Organizacija hrani dokumentirane informacije, kolikor je potrebno za to, da se prepriča, da se postopki izvajajo v skladu z načrti.</p> <p>A.8.2 Pripravljenost in odziv na izredne razmere</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, potrebne za to, da se pripravi in odzove na morebitne izredne razmere, opredeljene v točki 6.1.1.</p> <p>Organizacija:</p> <p>(a) se pripravi na odziv tako, da planira ukrepe za preprečitev ali ublažitev škodljivih vplivov na okolje, ki jih povzročijo izredne razmere;</p> <p>(b) se odziva na dejanske izredne razmere;</p> <p>(c) sprejme ukrepe za preprečitev ali ublažitev posledic izrednih razmer, ki ustrezajo razsežnosti izrednih razmer in morebitnemu vplivu na okolje;</p> <p>(d) kadar je izvedljivo, redno preskuša planirane ukrepe za odziv;</p> <p>(e) redno pregleduje ter spreminja postopke in planirane ukrepe za odziv, zlasti po nastanku izrednih razmer ali preskusih;</p> <p>(f) po potrebi zagotovi ustrezne informacije in usposabljanje v zvezi s pripravljenostjo in odzivom na izredne razmere zadevnim zainteresiranim stranem, vključno z osebami, ki opravljajo delo pod njenim nadzorom.</p> <p>Organizacija hrani dokumentirane informacije, kolikor je potrebno za to, da se prepriča, da se postopki izvajajo v skladu z načrti.</p> <p>A.9 Vrednotenje učinka</p> <p>A.9.1 Nadzorovanje, merjenje, analiziranje in vrednotenje</p> <p>A.9.1.1 Splošno</p> <p>Organizacija nadzoruje, meri, analizira in ovrednoti svojo okoljsko uspešnost.</p> <p>Organizacija določi:</p> <p>(a) kaj je treba nadzorovati in meriti;</p> <p>(b) po potrebi metode nadzorovanja, merjenja, analize in vrednotenja, da se zagotovijo veljavni rezultati;</p>	

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>(c) merila, v skladu s katerimi organizacija ovrednoti svojo okoljsko uspešnost, in ustrezne kazalnike;</p> <p>(d) kdaj se izvajata nadzorovanje in merjenje;</p> <p>(e) kdaj se rezultati nadzorovanja in merjenja analizirajo in ovrednotijo.</p> <p>Organizacija po potrebi zagotovi, da se za nadzorovanje in merjenje uporablja in vzdržuje kalibrirana ali preverjena oprema.</p> <p>Organizacija oceni svojo okoljsko uspešnost in učinkovitost sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>Organizacija v okviru notranjega in zunanjega komuniciranja sporoči ustrezne informacije o okoljski uspešnosti v skladu s svojimi postopki komuniciranja in obveznostmi glede zagotavljanja skladnosti.</p> <p>Organizacija hrani ustrezne dokumentirane informacije kot dokazila o rezultatih nadzorovanja, merjenja, analize in vrednotenja.</p> <p>A.9.1.2 Vrednotenje skladnosti</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, potrebne za oceno izpolnjevanja svojih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti.</p> <p>Organizacija:</p> <p>(a) določi, kako pogosto se ocenjuje izpolnjevanje obveznosti;</p> <p>(b) oceni izpolnjevanje obveznosti in po potrebi sprejme ukrepe;</p> <p>(c) vzdržuje znanje in razumevanje svojega statusa v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti.</p> <p>Organizacija hrani dokumentirane informacije kot dokazila o rezultatih ocen izpolnjevanja obveznosti.</p> <p>A.9.2 Notranja presoja</p> <p>A.9.2.1 Splošno</p> <p>Organizacija v načrtovanih časovnih presledkih izvaja notranje presoje, da zagotovi informacije o tem, ali sistem okoljskega ravnanja:</p> <p>(a) izpolnjuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zahteve, ki jih organizacija določi za svoj sistem okoljskega ravnanja, 2) zahteve tega mednarodnega standarda; <p>(b) se učinkovito izvaja in vzdržuje.</p> <p>A.9.2.2 Program notranjih presoj</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje programe notranjih presoj, vključno s pogostostjo, metodami, odgovornostmi, zahtevami za planiranje in poročanjem o svojih notranjih presojah.</p> <p>Organizacija pri vzpostavitvi programa notranjih presoj upošteva pomen, ki ga imajo zadevni postopki za okolje, spremembe, ki vplivajo na organizacijo, in rezultate preteklih presoj.</p> <p>Organizacija:</p> <p>(a) opredeli merila za presojo in obseg za vsako presojo;</p>	

▼ M2

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>(b) izbere presojevalce in izvaja presoje, da zagotovi objektivnost in nepristranskost postopka presoje;</p> <p>(c) zagotovi, da se zadevnemu vodstvu poroča o rezultatih presoj.</p> <p>Organizacija hrani dokumentirane informacije kot dokazila o izvajanju programa presoj in rezultatih presoj.</p> <p>A.9.3 Vodstveni pregled</p> <p>Najvišje vodstvo pregleduje sistem okoljskega ravnanja organizacije v načrtovanih časovnih presledkih, da zagotovi njegovo stalno ustreznost, zadostnost in učinkovitost.</p> <p>Vodstveni pregled vključuje obravnavo:</p> <p>(a) statusa ukrepov, ki so sledili predhodnim vodstvenim pregledom;</p> <p>(b) sprememb;</p> <p>1) zunanjih in notranjih vprašanj, pomembnih za sistem okoljskega ravnanja,</p> <p>2) potreb in pričakovanj zainteresiranih strani, vključno z obveznostmi glede zagotavljanja skladnosti,</p> <p>3) pomembnih okoljskih vidikov,</p> <p>4) tveganj in priložnosti;</p> <p>(c) obsega, v katerem so bili izpolnjeni okoljski cilji;</p> <p>(d) informacij o okoljski uspešnosti organizacije, vključno s trendi v zvezi z naslednjim:</p> <p>1) neskladnostmi in korektivnimi ukrepi,</p> <p>2) rezultati nadzorovanja in merjenja,</p> <p>3) izpolnjevanjem svojih obveznosti glede zagotavljanja skladnosti,</p> <p>4) rezultati presoj;</p> <p>(e) ustreznosti virov;</p> <p>(f) ustreznih informacij, ki so jih posredovale zainteresirane strani, vključno s pritožbami;</p> <p>(g) priložnosti za nenehno izboljševanje.</p> <p>Rezultati vodstvenega pregleda so med drugim:</p> <p>— sklepane ugotovitve glede stalne ustreznosti, zadostnosti in učinkovitosti sistema okoljskega ravnanja,</p> <p>— odločitve v zvezi s priložnostmi za nenehno izboljševanje,</p> <p>— odločitve v zvezi s kakršno koli potrebo po spremembah sistema okoljskega ravnanja, vključno z viri,</p> <p>— po potrebi ukrepi ob neizpolnjevanju okoljskih ciljev,</p> <p>— po potrebi priložnosti za izboljšanje vključevanja sistema okoljskega ravnanja v druge poslovne postopke,</p>	

▼ **M2**

DEL A Zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2015	DEL B Dodatne zahteve za organizacije, ki izvajajo sistem EMAS
<p>— kakršne koli posledice za strateško usmeritev organizacije.</p> <p>Organizacija hrani dokumentirane informacije kot dokazila o rezultatih vodstvenih pregledov.</p> <p>A.10 Izboljševanje</p> <p>A.10.1 Splošno</p> <p>Organizacija opredeli priložnosti za izboljševanje (glej točke 9.1, 9.2 in 9.3) in izvede ukrepe, potrebne za doseganje načrtovanih rezultatov njenega sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>A.10.2 Neskladnosti in korektivni ukrepi</p> <p>Organizacija v primeru neskladnosti:</p> <p>(a) se odzove na neskladnosti in po potrebi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprejme ukrepe za nadzor in popravilo neskladnosti; 2) obravnava posledice, vključno z ublažitvijo škodljivih vplivov na okolje; <p>(b) oceni potrebo po ukrepih za odpravo vzrokov za neskladnosti, da se ta ne ponovi ali pojavi drugje, tako da:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pregleda neskladnosti; 2) določi razloge za neskladnosti; 3) ugotovi, ali obstajajo ali bi se lahko pojavile podobne neskladnosti; <p>(c) izvede vse potrebne ukrepe;</p> <p>(d) pregleda učinkovitost vseh sprejetih korektivnih ukrepov;</p> <p>(e) po potrebi spremeni sistem okoljskega ravnanja.</p> <p>Korektivni ukrepi ustrezajo pomenu učinkov ugotovljenih neskladnosti, vključno z vplivi na okolje.</p> <p>Organizacija hrani dokumentirane informacije kot dokazila o:</p> <p>— naravi neskladnosti in vseh ukrepov, sprejetih pozneje,</p> <p>— rezultatih vseh korektivnih ukrepov.</p> <p>A.10.3 Nenehno izboljševanje</p> <p>Organizacija nenehno izboljšuje ustreznost, zadostnost in učinkovitost sistema okoljskega ravnanja, da izboljša okoljsko uspešnost.</p>	
<p>⁽¹⁾ Uporabo besedila, ponatisnjene v tej prilogi, je dovolil Evropski odbor za standardizacijo (CEN). Celotno besedilo je mogoče kupiti pri nacionalnih organizacijah za standardizacijo, navedenih na seznamu v tej prilogi. Ponatis te priloge v komercialne namene ni dovoljen.</p>	

▼ **M2***PRILOGA III***NOTRANJA OKOLJSKA PRESOJA****1. Program presoje in pogostost presoje****1.1 Program presoje**

Program presoje zagotovi, da vodstvo organizacije dobi informacije, ki jih potrebuje za pregled okoljske uspešnosti organizacije in učinkovitosti sistema okoljskega ravnanja, in s katerim se da dokazati, da sta le-ta pod nadzorom.

1.2 Cilji programa presoje

Cilji vključujejo zlasti oceno vzpostavljenih sistemov vodenja in določitev skladnosti s politiko in programom organizacije, ki vključujeta skladnost z zakonskimi in drugimi zahtevami v zvezi z okoljem.

1.3 Obseg programa presoje

Celoten obseg posameznih presoj ali vsake faze cikla presoj je jasno opredeljen in izrecno določa:

- (1) področja, ki jih zajema;
- (2) dejavnosti, ki jih je treba presojati;
- (3) okoljska merila, ki jih je treba upoštevati;
- (4) časovno obdobje, ki ga presoja zajema.

Okoljska presoja vključuje oceno dejanskih podatkov, potrebnih za ovrednotenje okoljske uspešnosti.

1.4 Pogostost presoje

Presoja ali cikel presoj, ki vključuje vse dejavnosti organizacije, se konča, kot je primerno, v presledkih, ki niso daljši od treh let oz. štirih let, če velja izjema iz člena 7. Pogostost presoj posameznih dejavnosti se spreminja glede na:

- (1) vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti;
- (2) pomembnost vplivov na okolje, ki so z njo povezani;
- (3) pomembnost in nujnost težav, ugotovljenih pri prejšnjih presojah;
- (4) zgodovino okoljskih problemov.

Bolj zapletene dejavnosti s pomembnejšim vplivom na okolje se presoja pogosteje.

Organizacija izvrši presoje vsaj na letni osnovi, saj ji bo to pomagalo pri dokazovanju vodstvu organizacije in okoljskemu preveritelju, da ima nadzor nad svojimi pomembnimi okoljskimi vidiki.

Organizacija izvršuje presoje glede na:

- (1) okoljsko uspešnost organizacije in
- (2) način, kako organizacija izpolnjuje veljavne zakonske in druge zahteve z zvezi z okoljem.

▼ M2**2. Dejavnosti v okviru presoje**

Dejavnosti v okviru presoje vključujejo pogovore z osebjem glede okoljske uspešnosti, pregled pogojev delovanja in opreme ter pregled evidenc, napisanih postopkov in druge ustrezne dokumentacije. Te dejavnosti se izvajajo zato, da se ovrednoti okoljska uspešnost presojane dejavnosti in ugotovi, ali ta dejavnost izpolnjuje ustrezne standarde, predpise ali splošne in posamične okoljske cilje. Poleg tega se ugotavlja, ali je vzpostavljeni sistem za upravljanje okoljskih nalog in učinkovitosti učinkovit in ustrezen, zato se, med drugim, opravijo pregledi skladnosti s temi merili na kraju samem, da se ugotovi učinkovitost celotnega sistema ravnanja.

Proces presoje vključuje zlasti naslednje korake:

- (1) razumevanje sistemov ravnanja;
- (2) oceno prednosti in slabosti sistemov ravnanja;
- (3) zbiranje dokazov, ki kažejo, na katerih področjih je sistem ravnanja uspešen in na katerih ni;
- (4) ovrednotenje ugotovitev presoje;
- (5) pripravo zaključkov presoje;
- (6) poročanje o ugotovitvah in zaključkih presoje.

3. Poročanje o ugotovitvah in zaključkih presoje

Temeljni cilji pisnega poročila o presoji so:

- (1) dokumentirati obseg presoje;
- (2) zagotoviti vodstvu informacije o stanju skladnosti z okoljsko politiko organizacije in o napredku organizacije na področju okolja;
- (3) zagotoviti vodstvu informacije o stanju skladnosti z zakonskimi in drugimi zahtevami v zvezi z okoljem ter o sprejetih ukrepih za zagotovitev, da se lahko skladnost dokaže;
- (4) zagotoviti vodstvu informacije o učinkovitosti in zanesljivosti sprejetih ukrepov za spremljanje in ublažitev vplivov organizacije na okolje;
- (5) dokazati potrebo po korektivnih ukrepih, če je primerno.

Pisno poročilo o presoji vsebuje informacije, potrebne za izpolnitev navedenih ciljev.

▼ **M3***PRILOGA IV***POROČANJE O OKOLJU****A. Uvod**

Okoljske informacije se predstavi na jasen in razumljiv način, po možnosti v elektronski obliki. Organizacija določi obliko predstavitve informacij zainteresiranim stranem, ki je uporabnikom najbolj prijazna.

B. Okoljska izjava

Okoljska izjava vključuje vsaj elemente in izpolnjuje minimalne zahteve, ki so navedeni spodaj:

- (a) povzetek dejavnosti, proizvodov in storitev organizacije, njeno razmerje do katere koli matične organizacije, če je primerno, ter jasen in nedvoumen opis obsega registracije v sistemu EMAS, skupaj s seznamom lokacij, vključenih v to registracijo;
- (b) okoljsko politiko in kratek opis strukture upravljanja, ki podpira sistem okoljskega ravnanja organizacije;
- (c) opis vseh pomembnih neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, katerih rezultat je pomemben vpliv organizacije na okolje, kratek opis pristopa, ki se uporablja za opredelitev njihove pomembnosti, ter obrazložitev vrste vplivov glede na te vidike;
- (d) opis splošnih in posamičnih okoljskih ciljev v povezavi s pomembnimi okoljskimi vidiki in vplivi;
- (e) opis obstoječih in načrtovanih ukrepov za izboljšanje okoljske uspešnosti, doseganje splošnih in posamičnih ciljev ter zagotavljanje skladnosti z zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem.

Kjer je na voljo, bi bilo treba navesti sklic na ustrezne najboljše prakse okoljskega ravnanja, predstavljene v sektorskih referenčnih dokumentih iz člena 46;

- (f) povzetek dostopnih podatkov o okoljski uspešnosti organizacije v zvezi z njenimi pomembnimi okoljskimi vidiki.

Poročanje temelji na glavnih kazalnikih okoljske uspešnosti in posebnih kazalnikih okoljske uspešnosti iz oddelka C. Če splošni in posamični okoljski cilji obstajajo, se sporočijo ustrezni podatki;

- (g) sklic na glavne zakonske določbe, ki jih mora organizacija upoštevati, da zagotovi skladnost z zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem, in izjavo o skladnosti z zakonodajo;
- (h) potrdilo v zvezi z zahtevami iz člena 25(8) ter ime in številko akreditacije ali licence okoljskega preveritelja in datum potrditve. Namesto potrdila se lahko uporabi izjava iz Priloge VII, ki jo podpiše okoljski preveritelj.

Posodobljena okoljska izjava vključuje vsaj elemente iz točk od (e) do (h) in izpolnjuje minimalne zahteve iz točk od (e) do (h).

▼ **M3**

Organizacije lahko v svojo okoljsko izjavo vključijo dodatne konkretne informacije o svojih dejavnostih, proizvodih in storitvah ali o svoji skladnosti s posebnimi zahtevami. Vse informacije iz okoljske izjave potrdi okoljski preveritelj.

Okoljska izjava se lahko vključi v druge dokumente poročanja organizacije (npr. poročila o upravljanju, trajnosti ali družbeni odgovornosti podjetij). Če se izjava vključi v takšne dokumente poročanja, mora biti jasno navedena razlika med potrjenimi in nepotrjenimi informacijami. Okoljska izjava mora biti jasno označena (npr. z uporabo logotipa EMAS) in vsebovati kratko pojasnilo postopka potrjevanja v okviru EMAS.

C. Poročanje, ki temelji na kazalnikih okoljske uspešnosti in kvalitativnih informacijah

1. Uvod

Organizacije tako v okoljski izjavi kot v posodobljeni okoljski izjavi poročajo o svojih pomembnih neposrednih in posrednih okoljskih vidikih ter pri tem uporabijo glavne kazalnike okoljske uspešnosti in posebne kazalnike okoljske uspešnosti, kot so določeni spodaj. Če kvantitativnih podatkov ni na voljo, organizacije sporočijo kvalitativne informacije, kot je navedeno v točki 4.

Pri poročanju se posredujejo podatki o dejanskem vnosu in iznosu. Če bi razkritje škodilo zaupnosti poslovnih ali industrijskih informacij organizacije, kadar tako zaupnost določa nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti, da bi zaščitila zakonite gospodarske interese, se organizaciji lahko dovoli, da pri poročanju te podatke izrazi v obliki indeksnih vrednosti, npr. z določitvijo izhodiščnega leta (z indeksom 100), glede na katerega bo prikazan dejanski vnos/iznos.

Ti kazalniki:

- (a) podajo točno oceno okoljske uspešnosti organizacije;
- (b) so takoj razumljivi in nedvoumni;
- (c) omogočajo letne primerjave, tako da se lahko oceni, ali se je okoljska uspešnost organizacije izboljšala; da bi bila ta primerjava možna, poročanje zajame vsaj tri leta dejavnosti, pod pogojem da so podatki na voljo;
- (d) omogočajo primerjavo s sektorskimi, nacionalnimi ali regionalnimi merili uspešnosti, če je primerno;
- (e) omogočajo primerjavo s predpisanimi zahtevami, če je primerno.

Organizacije v ta namen na kratko opredelijo obseg (vključno z organizacijskimi in materialnimi mejami, uporabo in metodologijo izračuna) posameznih kazalnikov.

▼ **M3**2. *Glavni kazalniki okoljske uspešnosti*

(a) Glavni kazalniki se osredotočajo na uspešnost na naslednjih glavnih okoljskih področjih:

- (i) energija,
- (ii) materiali,
- (iii) voda,
- (iv) odpadki,
- (v) raba zemljišč v zvezi z biotsko raznovrstnostjo ter
- (vi) emisije.

Poročanje o glavnih kazalnikih okoljske uspešnosti je obvezno. Vendar lahko organizacija oceni ustreznost navedenih kazalnikov glede na svoje pomembne okoljske vidike in vplive. Če organizacija sklene, da se eden ali več glavnih kazalnikov ne nanaša na njene pomembne okoljske vidike in vplive, ji ni treba poročati o navedenih glavnih kazalnikih. V slednjem primeru organizacija v okoljsko izjavo vključi jasno in utemeljeno razlago za svojo odločitev.

(b) Vsak glavni kazalnik je sestavljen iz:

- (i) zneska A, ki označuje skupni letni vnos/iznos na določenem področju;
- (ii) zneska B, ki označuje letno referenčno vrednost, ki predstavlja dejavnost organizacije; ter
- (iii) zneska R, ki označuje razmerje A/B.

Vsaka organizacija poroča o vseh treh elementih za vsak kazalnik.

(c) O navedbi skupnega letnega vnosa/iznosa na določenem področju (znesek A) se poroča, kot sledi:

- (i) o energiji
 - „skupna neposredna poraba energije“, ki ustreza skupni letni količini energije, ki jo organizacija porabi,
 - „skupna poraba energije iz obnovljivih virov“, ki ustreza skupni letni količini energije, ki jo organizacija porabi in je bila proizvedena iz obnovljivih virov,
 - „skupna proizvodnja energije iz obnovljivih virov“, ki ustreza skupni letni količini energije, ki jo organizacija proizvede iz obnovljivih virov.

Slednje se sporoči le v primeru, če je skupna količina energije iz obnovljivih virov, ki jo organizacija proizvede, precej večja od skupne količine energije iz obnovljivih virov, ki jo organizacija porabi, oziroma če organizacija energije iz obnovljivih virov, ki jo je proizvedla, ni porabila.

▼ **M3**

Če se porabijo ali, v primeru energije iz obnovljivih virov, proizvedejo različne vrste energije (kot so elektrika, gretje, gorivo ali drugo), se o njihovi letni porabi ali proizvodnji poroča ločeno, kot je primerno.

Energijo bi bilo treba po možnosti izraziti v kWh, MWh, GJ ali drugih merskih enotah, ki se navadno uporabljajo pri poročanju o vrstah porabljene ali proizvedene energije;

(ii) o materialih

— „letni masni pretok ključnih uporabljenih materialov“ (razen energetskih nosilcev in vode), ki se po možnosti izrazi v enotah za merjenje teže (npr. v kilogramih ali tonah) ali prostornine (npr. v m³) ali drugih merskih enotah, ki se navadno uporabljajo v tem sektorju.

Če se uporabljajo različne vrste materialov, bi bilo treba o njihovem letnem masnem pretoku poročati ločeno, kot je primerno;

(iii) o vodi

— „skupna letna poraba vode“, izražena v enotah za merjenje prostornine (npr. v litrih ali m³);

(iv) o odpadkih

— „skupno letno nastajanje odpadkov“, razčlenjeno po vrsti odpadkov, ki se po možnosti izrazi v enotah za merjenje teže (npr. v kilogramih ali tonah) ali prostornine (npr. v m³) ali drugih merskih enotah, ki se navadno uporabljajo v tem sektorju,

— „skupno letno nastajanje nevarnih odpadkov“, ki se po možnosti izrazi v enotah za merjenje teže (npr. v kilogramih ali tonah) ali v m³ ali drugih merskih enotah, ki se navadno uporabljajo v tem sektorju;

(v) o rabi zemljišč v zvezi z biotsko raznovrstnostjo

— oblike rabe zemljišč v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, izražene v enotah za merjenje površine (npr. v m² ali ha):

— skupna uporaba zemljišč

— skupno zatesnjeno območje

— skupno območje, usmerjeno v naravo, ki se nahaja na lokaciji

— skupno območje, usmerjeno v naravo, ki se nahaja izven lokacije

„Območje, usmerjeno v naravo“, je območje, ki je namenjeno predvsem ohranjanju ali obnovi narave. Območja, usmerjena v naravo, se lahko nahajajo na lokaciji in vključujejo streho, fasado, odvajanje vode ali druge elemente, ki so bili zasnovani, prilagojeni ali se z njimi upravlja z namenom spodbujanja biotske raznovrstnosti. Območja, usmerjena v naravo, se lahko nahajajo tudi izven lokacije organizacije, pod pogojem da je območje v lasti organizacije, ga slednja upravlja in je namenjeno predvsem spodbujanju biotske raznovrstnosti. Opiše se lahko tudi območja v soupravljanju, namenjena spodbujanju biotske raznovrstnosti, pod pogojem da je obseg soupravljanja jasno določen.

▼ **M3**

„Zatesnjeno območje“ je katero koli območje, kjer so bila izvorna tla pokrita (kot npr. ceste) in so postala nepropustna. Ta nepropustnost lahko vpliva na okolje;

(vi) o emisijah

— „skupne letne emisije toplogrednih plinov“, med drugim vsaj emisije CO₂, CH₄, N₂O, HFC, PFC, NF₃ in SF₆, izražene v tonah ekvivalenta CO₂,

Organizacija bi morala poročati o svojih emisijah toplogrednih plinov v skladu z uveljavljeno metodologijo, kot je Protokol o toplogrednih plinih.

— „skupne letne emisije v zrak“, med drugim vsaj emisije SO₂, NOx in trdnih delcev (PM), izražene v kilogramih ali tonah.

(d) Navedba letne referenčne vrednosti, ki predstavlja dejavnost organizacije (znesek B), se izbere in sporoči v skladu z naslednjimi zahtevami:

Znesek B:

- (i) je razumljiv;
- (ii) je znesek, ki najbolje predstavlja celotno letno dejavnost organizacije;
- (iii) omogoča pravilen opis okoljske uspešnosti organizacije ob upoštevanju posebnosti in dejavnosti organizacije;
- (iv) je splošna referenčna vrednost za sektor, v katerem organizacija deluje, kot v naslednjih primerih:
 - skupni letni fizični iznos
 - skupno število zaposlenih
 - skupno število nočitev
 - skupno število prebivalcev na območju (v primeru javne uprave)
 - tone predelanih odpadkov (za organizacije, dejavne v sektorju ravnanja z odpadki)
 - skupna proizvedena energija (za organizacije, dejavne v sektorju proizvodnje energije);
- (v) omogoča primerljivost sporočenih kazalnikov znotraj daljšega časovnega obdobja. Ko se znesek B določi, se uporablja v prihodnjih okoljskih izjavah.

Sprememba zneska B se razloži v okoljski izjavi. Če se znesek B spremeni, organizacija zagotovi, da se znesek lahko primerja vsaj znotraj triletnega obdobja, in sicer s ponovnim izračunom kazalnikov za predhodna leta v skladu z novo določenim zneskom B.

▼ M3**3. Posebni kazalniki okoljske uspešnosti**

Vsaka organizacija tudi letno poroča o svoji uspešnosti glede pomembnih neposrednih in posrednih okoljskih vidikov in vplivov, povezanih z njenimi glavnimi poslovnimi dejavnostmi, ki so merljivi in preverljivi ter še niso zajeti z glavnimi kazalniki.

O navedenih kazalnikih se poroča v skladu z zahtevami iz uvoda v ta oddelek.

Če so na voljo, organizacija upošteva sektorske referenčne dokumente iz člena 46 za lažjo opredelitev ustreznih, za posamezen sektor značilnih kazalnikov.

4. Poročanje o pomembnih okoljskih vidikih, ki temelji na kvalitativnih informacijah

Če za poročanje o znatnih neposrednih ali posrednih okoljskih vidikih ni na voljo kvantitativnih podatkov, organizacija o svoji uspešnosti poroča na podlagi kvalitativnih informacij.

D. Lokalna odgovornost

Organizacije, ki se registrirajo v sistem EMAS, morda želijo sestaviti skupno okoljsko izjavo, ki bi zajela številne različne geografske lokacije.

Ker je namen sistema EMAS zagotoviti lokalno odgovornost, organizacije poskrbijo, da so pomembni vplivi vsake lokacije na okolje jasno določeni in vneseni v skupno izjavo.

E. Dostopnost javnosti

Organizacija je zmožna okoljskemu preveritelju dokazati, da ima vsak, ki ga zanima okoljska uspešnost organizacije, lahek in prost dostop do informacij, ki se zahtevajo v točkah od B do C. Za zagotovitev takšne preglednosti bi morala biti okoljska izjava po možnosti javno dostopna na spletni strani organizacije.

Organizacija zagotovi, da so te informacije o posamezni lokaciji ali organizaciji objavljene v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov države članice ali tretje države, v kateri se lokacija ali organizacija nahaja.

V primeru skupne okoljske izjave organizacija zagotovi tudi, da so te informacije (za namen registracije) na voljo v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov države članice, v kateri je organizacija registrirana, ali v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov Unije, določenem v dogovoru s pristojnim organom, ki je odgovoren za registracijo.

Okoljska izjava je lahko na voljo tudi v dodatnih jezikih, pod pogojem da je vsebina prevedenega dokumenta v skladu z vsebino izvirne okoljske izjave, ki jo potrdi okoljski preveritelj, in je v njej jasno navedeno, da gre za prevod potrjenega dokumenta.

▼ **B**

PRILOGA V

LOGOTIP EMAS

▼ **M1**

1. Logotip se lahko uporabi v vseh 24 jezikih, če se uporabi naslednje besedilo:

bolgarsko:	„Проверено управление по околна среда“
češko:	„Ověřený systém environmentálního řízení“
hrvaško:	„Verificirani sustav upravljanja okolišem“
dansko:	„Verificeret miljøledelse“
nizozemsko:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“
angleško:	„Verified environmental management“
estonsko:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine“
finsko:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta“
francosko:	„Management environnemental vérifié“
nemško:	„Geprüftes Umweltmanagement“
grško:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“
madžarsko:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“
italijansko:	„Gestione ambientale verificata“
irsko:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe“
latvijsko:	„Verificēta vides pārvaldība“
litovsko:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba“
malteško:	„Immaniggjar Ambjentali Verifikat“
poljsko:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“
portugalsko:	„Gestão ambiental verificada“
romunsko:	„Management de mediu verificat“
slovaško:	„Overené environmentálne manažérstvo“
slovensko:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“
špansko:	„Gestión medioambiental verificada“
švedsko:	„Verifierat miljöledningssystem“

▼B

2. Logotip se uporablja:

— v treh barvah (Pantone št. 355 zelena; Pantone št. 109 rumena; Pantone št. 286 modra),

— v črni,

— v beli, ali

— v sivi.

PRILOGA VI

INFORMACIJE, POTREBNE ZA REGISTRACIJO

(informacije, ki jih je treba navesti, kadar se uporabljajo)

1. ORGANIZACIJA

Naziv

Naslov

Kraj

Poštna številka

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

Kontaktna oseba

Telefon

TELEFAKS

E-pošta

Spletni naslov

Javni dostop do okoljske izjave ali posodobljene
okoljske izjave

(a) tiskana oblika

(b) elektronska oblika

Registracijska številka

Datum registracije

Datum zadržanja registracije

Datum izbrisa registracije

Datum naslednje okoljske izjave

Datum naslednje posodobljene okoljske izjave

Zahteva za odstopanje v skladu s členom 7
DA – NE

Koda dejavnosti NACE

Število zaposlenih

Promet ali letna bilanca stanja

2. LOKACIJA

Naziv

Naslov

Poštna številka

Kraj

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

▼ B

Kontaktna oseba
Telefon
TELEFAKS
E-pošta
Spletni naslov
Javni dostop do okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave	
(a) tiskana oblika
(b) elektronska oblika
Registracijska številka
Datum registracije
Datum zadržanja registracije	...
Datum izbrisa registracije
Datum naslednje okoljske izjave
Datum naslednje posodobljene okoljske izjave
Zahteva za odstopanje v skladu s členom 7 DA – NE
Koda dejavnosti NACE
Število zaposlenih
Promet ali letna bilanca stanja
3. OKOLJSKI PREVERITELJ	
Ime okoljskega preveritelja
Naslov
Poštna številka
Kraj
Država/dežela/regija/avtonomna skupnost
Telefon
TELEFAKS
E-pošta
Registracijska številka akreditacije ali licence
Obseg akreditacije ali licence (kode NACE)
Organ za akreditiranje ali licenciranje
V ..., dne .../.../20
Podpis predstavnika organizacije

▼B*PRILOGA VII***IZJAVA OKOLJSKEGA PREVERITELJA O DEJAVNOSTIH
PREVERJANJA IN POTRJEVANJA**

..... (ime).

z registracijsko številko EMAS okoljskega preveritelja

akreditiran ali licenciran za obseg..... (koda NACE)

izjavljam, da sem preveril(-a), ali lokacija(-e) ali cela organizacija, kot je določeno v okoljski izjavi/posodobljeni okoljski izjavi (*) (naziv)

z registracijsko številko (če je na voljo)

izpolnjuje(-jo) vse zahteve Uredbe (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

S podpisom te izjave izjavljam, da:

- sta bila preverjanje in potrjevanje izpeljana popolnoma v skladu z zahtevami Uredbe (ES) št. 1221/2009,
- rezultat preverjanja in potrjevanja potrjuje, da ni dokaza o neskladnosti z veljavnimi zakonskimi zahtevami z zvezi z okoljem,
- podatki in informacije okoljske izjave/posodobljene okoljske izjave (*) organizacije/lokacije (*) odražajo zanesljivo, verodostojno in pravilno sliko o vseh dejavnostih organizacije/lokacije (*), v obsegu, omenjenem v okoljski izjavi.

Ta dokument ni enakovreden registraciji EMAS. Registracijo EMAS lahko podeli le pristojni organ na podlagi Uredbe (ES) št. 1221/2009. Ta dokument se pri sporočanju javnosti ne uporablja samostojno.

V ..., dne .../.../20....

Podpis

.....
(*) Prečrtajte, kadar se ne uporablja.

PRILOGA VIII

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1
Člen 1(2)(a)	—
Člen 1(2)(b)	—
Člen 1(2)(c)	—
Člen 1(2)(d)	—
Člen 2(a)	Člen 2(1)
Člen 2(b)	—
Člen 2(c)	Člen 2(2)
Člen 2(d)	—
Člen 2(e)	Člen 2(9)
Člen 2(f)	Člen 2(4)
Člen 2(g)	Člen 2(8)
Člen 2(h)	Člen 2(10)
Člen 2(i)	Člen 2(11)
Člen 2(j)	Člen 2(12)
Člen 2(k)	Člen 2(13)
Člen 2(l)	Člen 2(16)
Člen 2(l)(i)	—
Člen 2(l)(ii)	—
Člen 2(m)	—
Člen 2(n)	Člen 2(17)
Člen 2(o)	Člen 2(18)
Člen 2(p)	—
Člen 2(q)	Člen 2(20)
Člen 2(r)	—
Člen 2(s), prvi pododstavek	Člen 2(21)
Člen 2(s), drugi pododstavek	—
Člen 2(t)	Člen 2(22)
Člen 2(u)	—
Člen 3(1)	—

▼B

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 3(2)(a), prvi pododstavek	Člen 4(1)(a) in (b)
Člen 3(2)(a), drugi pododstavek	Člen 4(3)
Člen 3(2)(b)	Člen 4(1)(c)
Člen 3(2)(c)	Člen 4(1)(d)
Člen 3(2)(d)	Člen 4(5)
Člen 3(2)(e)	Člen 5(2), prvi pododstavek; Člen 6(3)
Člen 3(3)(a)	Člen 6(1)(a)
Člen 3(3)(b), prvi stavek	Člen 6(1)(b) in (c)
Člen 3(3)(b), drugi stavek	Člen 7(1)
Člen 4(1)	—
Člen 4(2)	Člen 51 (2)
Člen 4(3)	—
Člen 4(4)	—
Člen 4(5), prvi stavek	Člen 25(10) prvi pododstavek
Člen 4(5), drugi stavek	Člen 25(10) drugi stavek drugega pododstavka
Člen 4(6)	Člen 41
Člen 4(7)	—
Člen 4(8), prvi pododstavek	Člen 30(1)
Člen 4(8), drugi pododstavek	Člen 30(3) in (5)
Člen 4(8), tretji odstavek, prvi in drugi stavek	Člen 31(1)
Člen 4(8), tretji pododstavek, zadnji stavek	Člen 31(2)
Člen 5(1)	Člen 11(1), prvi pododstavek
Člen 5(2)	Člen 11(3)
Člen 5(3), prvi stavek	Člen 12(1)
Člen 5(3), drugi stavek, prva alineja	Člen 12(1)(a)
Člen 5(3), drugi stavek, druga alineja	Člen 12(1)(b)
Člen 5(4)	Člen 11(1), drugi in tretji pododstavek

▼**B**

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 5(5), prvi stavek	Člen 16(1)
Člen 5(5), drugi stavek	Člen 16(3), prvi stavek
Člen 5(5), tretji. stavek	Člen 17(1)
Člen 5(5), četrti stavek	Člen 16(3), drugi pododstavek in člen 16(4) drugi pododstavek
Člen 6(1)	Člen 13(1)
Člen 6(1), prva alineja	Člen 13(2)(a) in člen 5(2)(a)
Člen 6(1), druga alineja	člen 13(2)(a) in člen 5(2)(c)
Člen 6(1), tretja alineja	Člen 13(2)(f) in člen 5(2)(d)
Člen 6(1), četrta alineja	Člen 13(2)(c)
Člen 6(1), drugi pododstavek	Člen 13(2), prvi stavek
Člen 6(2)	Člen 15(3)
Člen 6(3), prva alineja	Člen 15(3)(a)
Člen 6(3), druga alineja	Člen 15(3)(b)
Člen 6(3), tretja alineja	—
Člen 6(3), zadnji stavek	Člen 15(8)
Člen 6(4), prvi odstavek	Člen 15(2)
Člen 6(4), drugi pododstavek	Člen 15(4)
Člen 6(5), prvi stavek	Člen 15(6)
Člen 6(5), drugi stavek	Člen 15(8)in(9)
Člen 6(6)	Člen 15(10)
Člen 7(1)	Člen 28(8)
Člen 7(2), prvi stavek	Člen 12(2)
Člen 7(2), drugi stavek	Člen 12(3)
Člen 7(3)	Člen 42(2)(a)
Člen 8(1), prvi stavek	Člen 10(1)
Člen 8(1), drugi stavek	Člen 10(2)
Člen 8(2)	—
Člen 8(3) prvi pododstavek	Člen 10(4)
Člen 8(3), drugi pododstavek	—
Člen 9(1), uvodni stavek	Člen 4(3)

▼B

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 9(1)(a)	Člen 45(4)
Člen 9(1)(b)	Člen 45(4)
Člen 9(1), drugi pododstavek	Člen 45(5)
Člen 9(2)	—
Člen 10(1)	—
Člen 10(2), prvi pododstavek	Člen 38(1) in (2)
Člen 10(2), drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 41
Člen 10(2), drugi odstavek, drugi stavek	Člen 47
Člen 11(1), prvi pododstavek	Člen 36
Člen 11(1), prva alineja	Člen 36(a)
Člen 11(1), druga alineja	Člen 36(c)
Člen 11(1), tretja alineja	Člen 36(b)
Člen 11(1), drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 37(1)
Člen 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek	—
Člen 11(1), drugi pododstavek, tretji stavek	Člen 37(2)
Člen 11(1), drugi pododstavek, četrti stavek	Člen 37(3)
Člen 11(2)	Člen 43(2)
Člen 11(3), prvi stavek	Člen 41 (2)
Člen 11(3), drugi stavek	Člen 47
Člen 12(1)(a)	—
Člen 12(1)(b)	Člen 35(1)
Člen 12(1), drugi pododstavek	—
Člen 12(2)	Člen 41(2)
Člen 12(3)	—
Člen 13	Člen 40(1)
Člen 14(1)	Člen 49(1)
Člen 14(2)	—
Člen 14(3)	—
Člen 15(1)	Člen 50

▼B

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 15(2)	Člen 48
Člen 15(3)	—
Člen 16(1)	Člen 39(1)
Člen 16(2)	Člen 42(2)
Člen 17(1)	—
Člen 17(2), (3) in (4)	Člen 51(2)
Člen 17(5)	—
Člen 18	Člen 52